

- Chcete-li, propustím vám * krále Židovského? *Jan 18,99.
 10. (Nebo věděli, že jej z zavisli vydali přední kněží?)
 11. Ale * přední kněží? ponukli zástupu, aby jim raději propustil Barabáše. *Mat 27,20. Luk 23,18. Jan 18,40.
 12. A Pilát * odpověděl, řekl jim zase: Což pak chcete, ať učiním tomu, kteréhož krátém Židovským nazýváte? *Jan 18,38.
 13. A oni opět zvolali: Ukřižuj ho.
 14. A Pilát pravil jim: I co zlého učinil? Oni pak více volali: Ukřižuj ho.
 15. Tedy Pilát, chtěl lidu dosti učiniti, pustil * jim Barabáše, a dal jim Ježíše ubíčováného, aby byl ukřižován. *Mat 27,26. Luk 23,25.
 16. Zoldnáci * pak uvedli jej vnitř do síně, do rathouzu, a svolali všecko zběh. *Mat 27,27. Jan 18,1 násl.
 17. I oblékli jej v šarlat, a korunu zpleťše z trní, vložili naň.
 18. I počali ho pozdravovati: Zdráv buď, králi Židovský.
 19. A bítí hlavu jeho třtinou, a plili na něj, a sklánějíce kolena, klaněli se jemu.
 20. A když se jemu * naposmívali, svlékli s něho šarlat, a oblékli jej v roucho jeho vlastní. I vedli jej, aby ho ukřižovali. *Mat 27,31.
 21. I * přinutili nějakého Šimona Cyrenského, pomíjejícího, (kterýž šel z pole, otce Alexandrova a Rufova,) aby nesl kříž jeho. *Mat 27,32.
 22. I vedli jej až na místo * Golgota, to jest, (vyložil-li by,) právné místo. *Mat 27,33. Luk 23,33.
 23. I dávali mu pítí víno s mirrou, ale on nepřijal.
 24. A ukřižovavše jej, * rozdělili roucha jeho, mecice o ně los, kdo by co vzíti měl. *Mat 27,35. Jan 19,35.
 25. A byla hodina třetí, když ho ukřižovali.
 26. A byl * nápis viny jeho napísan: Král Židovský. *Mat 27,37.
 27. Ukřižovali také s ním dva lotry, jednoho na pravici, a druhého na levici jeho.
 28. I naplněno jest písmo: * řkoucí: A s nepravými počten jest. *Is 53,12. Luk 22,37.
 29. A kteříž * chodili mimo něj, rouhali se jemu, o potřásající hlavami svými, a říkajíce: Haha,

1) Biblí kral. z r. 1613: blakupová.

- ** kterýž rušíš chrám, a ve třech dnech vzděláváš. *Mat 27,38. Luk 23,35. *Mat 27,38. Luk 23,35. Jan 2,19.
 30. Spomoz sobě samému, a sstup s kříže.
 31. Tež i přední kněží? posmívajice se jeden k druhému s zákonnsky pravili: Jinými pomáhali sám sobě pomoci nemůže.
 32. Kristus, ten král Izraelský, nechazť nyní sstoupí s kříže, ať uzříme, a uověříme. A i ti, kteříž s ním ukřižováni byli, útržku mu činili.
 33. A když byla hodina * šestá, stala se tma po vsi zemi až do hodiny deváté. *Mat 27,45. Luk 23,44.
 34. A v hodinu devátou zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: * Eló, Eló, lama zabachani? Což se vykládá: Bože můj, Bože můj, pročs mne opustil? *Mat 27,46.
 35. A někteří z okolo stojících, slyševše to, pravili: Hle, Eliáš volá.
 36. A bžev jeden, naphnil * hubu octem, a vloživ na třst, dával jemu pítí, řka: Ponechte, uzříme, přijde-li Eliáš, aby jej složil. *Mat 27,49.
 37. Ježíš pak * zvolav hlasem velikým, pustil duši. *Jer 19,20.
 38. A * opona v chrámě roztrhla se na dvě, od vrchu až dole.
 39. Viděv pak * centurio, kterýž tu naproti stál, že tak volaje, vypustil duši, řekl: Jistě člověk ten to Syn Boží byl. *Mat 27,54.
 40. Byly pak tu * i ženy, zdaleka se odívajice, mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria Jakubova menšího, a Jozesova máté, a Salome. *Mat 27,55. Luk 23,49. *Mat 27,56.
 41. Kterýž když ještě byl v Galilei, chodily * za ním a posluhovaly jemu, i jiné mnohé, kteréž byly s ním vstoupily do Jeruzaléma. *Luk 8,9.
 42. A když již byl večer, (že byl den připravování, to jest před sohotou)
 43. Přišed * Jozef z Arimatie, počestná osoba úradná, kterýž také očekával království Božího, smle všel ku Pilátovi, a prosil za tělo Ježíšovo. *Mat 27,57. Luk 23,50. Jan 19,38.
 44. Pilát pak podivil se, již-li by umřel. A povolav centuriona, otázal se ho, dávno-li je umřel.
 45. A zvěděv od centuriona, dal tělo Jozefovi.

1) Biblí kral. z r. 1613: blakupová.

46. I * koupiv plátina, a snáv ho, obvinul v plátino, a položil do hrobu, kterýž byl vytesán z skály, a přivalil kámen ke dveřím hrobovým. *Mat 27,60. Luk 23,53.
 47. Ale * Maria Magdaléna a Maria Jozesova divaly se, kde by byl položen. *Mat 27,61.

KAPITOLA 16.

Anděl ženám o vzkášení Páně sváděl: 9. Pán se svém vzkásoval, 14. a u víře je naspraviv, 15. i na věceken svět vyslav, 18. na nebe vstoupil.

- A když pomnila sobota, Maria Magdaléna a Maria Jakubova a Salome * nakoupily o vonných věcí, aby přijdouce, pomazaly * Ježíše. *Luk 24,1. *Mat 28,1. *Luk 24,1. *Mat 28,1. *Mat 28,1. *Mat 28,1.
 2. Protož velmi * ráno v první den po sobotě přišly k hrobu, an již slunce vzešlo. *Z 5,4. Dan 6,10.
 3. I pravily vespolek: Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobových?
 4. (A vzhledě, uzřely odvalený kámen.) Byl zajisté velký velmi.
 5. A všedše do hrobu, uzřely mládence, * an sedí na pravici, oděného rouchem bílým, i ulekly se.
 6. On pak řekl jim: Nebojte se. Ježíše hledáte Nazaretského, toho ho tu; ale, místo, kdež jej byli položili.
 7. Ale jděte, povězte učedníkům jeho i Petrovi, žeť vás předejde do Galilee. Tam jej uzříte, jakž * pověděl vám. *Luk 24,9. Jan 20,18.

9. Vstav pak Ježíš z mrtvých ráno v neděli, ukázal se * nejprv Marii Magdaléně, o z níž byl vvrhl sedm ďáblů.
 10. Ona pak šedši, zvěstovala těm, kteříž s ním byvali, lkajícím a pláčícím.
 11. A oni slyšavše, že by živ byl, a vidin od ni, nevěřili.
 12. Potom pak * dvěma z nich jdoucím ukázal se v jiné způsobe, když šli přes pole. *Luk 24,16.
 13. A ti šedše, pověděli jiným.
 14. Ani těm nevěřili.
 15. A řekl jim: * Jdouce po všem světě, kažte evangelium o všemu stvoření.
 16. Kdož uvěří a * pokřtí se, bude ztracen.
 17. Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato mti budou: Ve * jménu mém vými mluvíti, *Luk 10,17. *Luk 24,11.
 18. Hady * bráti, a jestliže by co jedovatého plli, nikoliti jim neuškodi; na nemocné o ruce vzkładati budou, a dobře se mti budou. *Sk 28,5. *Mat 10,8.
 19. Když pak jim odmluvil Pán, zžuru * vzat jest do nebe, o a sedí na pravici Boží. *Luk 24,51. *Sk 1,9. *Z 1,10.1.
 20. A oni vyšedše, kázali vědu, o Pán jim pomáhaj, a slov jejich potvrzoval činěním divu.

EVANGELIUM

PODLE

(SEPSÁNÍ S.) LUKÁŠE.

KAPITOLA 1.

2. Jakž nám * vydali ti, kteříž od počátku sami viděli, a sluzebníci toho Slova byli. *Jan 1,1. *Mat 28,9.
 3. Vidělo * se i mně, kterýž jsem toho všeho pravě povědomosti z gruntu bedlivě došel, tobě pořádně vypravování těch * věcí, kteréž u nás jisté jsou. *Sk 1,1 násl. 1. 4,20.
 Teofile,

4. Abys zvěděl * jistotu těch věcí, jimž jsi vyučován. *^{z.19,8}
5. Byl za * dnů Heródesa krále Judského kněz nějaký jménem Zachariáš, z třídy O Abiášovy, a manželka jeho ze třídy Alzébety. *^{Mat.2,1.1. Par.25,10. Neh.12,4,17.}
6. Byli pak oba spravedliví * před obličejem Božím, chodíce ve všech příkazích a spravednostech Páně bez ouhony. *^{1.M.17,1. II.Kr.4,29,3.}
7. A neměli * plodu, a proto že Alzébta byla neplodná, a oba se byli zstarali ve dnech svých. *^{1.M.18,1.29,81.}
8. I stalo se, když on úřad kněžský konal v pořádku třídy své před Bohem,
9. Ze vedle obyčejte úřadu kněžského los naň přišel, aby * položil zápal, vejda do chrámu Páně. *^{1.M.20,7. Z.4,9,6.}
10. A * všechno množství lidu o bylo vně, modlíc se v hodu zápalu. *^{III.M.16,17. I.Kr.1,7,12.}
11. Tedy ukázal se jemu anděl Páně, stoje na * pravé straně oltáře zápalu. *^{z.16,8. II.M.90,1.}
12. A uziřev jej Zachariáš, zstránil se, a bázeň připadla na něj.
13. I řekl jemu anděl: Neboj se, Zachariáš, neboť jest * uslyšána modlitba tvá, a Alzébta manželka tvá porodí tobě syna, a nazvěš o jméno jeho Jan. *^{sk.10,8. I.Kr.1,60.}
14. Z čehož budeš mítí radost a veselí, a * mnoho se z jeho narození budou radovati. *^{v.56,}
15. Bude zajisté * veliký před obličejem Páně, a c vlna i nápoje onoiného nebude pítí, a Duchem svatým bude naplněn hned od života matky své. *^{Mat.11,9,11. I.V.M.6,8. Soud.13,14. Jer.1,5. Gal.1,15.}
16. A * mnohé z svně Izraelských obrátí ku Pánu Bohu jejich. *^{Mal.4,6.}
17. Neboť on předejde před obličejem jeho v duchu a v moci Elišově, aby obrátil srdce otců kněským, a nevěřící k opatrnosti spravedlivých, aby postavil Pánu lid hotový.
18. I řekl Zachariáš andělu: Po čemž to poznám? Nebo já * starý jsem, a manželka má zstarala se ve dnech svých.
19. I odpověděv anděl, řekl jemu: Jáť jsem * Gabriel, kterýž stojím před obličejem Božím, a poslán jsem, abych mluvil s tebou, a tyto věci veselé tobě zvěstoval.
20. A aj, budeš němý, a nebudeš moci mluvit až do dne, v kterémž se tyto věci stanou, proto že jsi neuvěřil řečem mým, kteréž se naplní časem svým.
21. Lid pak očekával Zachariáš, a divili se, že on tak zachrátil v chrámě.
22. Vyšed pak, nemohl mluvit k nim. I srozuměl, že viděl viděl v chrámě. Nebo on navštívil jim dával, a zůstal němý.
23. I stalo se, když se vyplnili dnové konání úřadu jeho, odšel do domu svého.
24. A po těch dnech počala Alzébta manželka jeho, a tajila se za pět měsíců, řkouce:
25. Že tak mi * učinil Pán ve mně pohanění mezi lidmi. *^{1.M.20,28. Iz.4,1.}
26. V měsíci pak šestém poslán jest anděl Gabriel od Boha do města Galilejského, kterémuž jméno Nazaret,
27. Ku panně * zasnoubené muži, kterémuž jméno bylo Jozef, z domu Davidova, a jméno pannu Maria. *^{Mat.1,18.}
28. I všed k ní anděl, dí: Zdráva buď milosti obdarená, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami.
29. Ona pak užeřev ho, zarmoutila se nad řečí jeho, a myslila, jaké by to bylo pozdravení.
30. I řekl jí anděl: Milost se, Maria, nebo jsi nalezla nitost u Boha dítě syna, a o nazvěš jméno jeho Ježíš.
31. A * pokneš v životě, a poroďíš syna, a o nazvěš jméno jeho Ježíš.
32. Tenť bude veliký, a Syn Nejvyššího slouiti bude, a dáť jemu Pán Bůh o stolicích Davida otce jeho. *^{12,6. I.V.M.7,12. Iz.9,7.}
33. A kralovati * bude v domě Jakobově na věky, a o království jeho nebude konce. *^{z.45,7. 88,37. Iz.9,7. Jer.23,5. I.Kor.15,24.}
34. I řekla Maria andělu: Kterak se to stane, poněvadž já muže nepoznávám?
35. A odpověděv anděl, řekl jí: Duch svatý * stoupí v tě, a moc Nejvyššího zastíni tobě; a protož slouiti bude o Syn Boží.
36. A aj, Alzébta, přítelkyně tvá i ona počala syna v starosti své, a tento jest jí šestý měsíc, a k ráž sloula neplodná. *^{z.54,6.}
37. Neboť nebude * nemožné u Boha žádné slovo. *^{K.18,27. I.M.18,14.}

38. I řekla Maria: Aj, děvka Páně, stanež mi se podlé slova tvého. I odsel od ní anděl.
39. Tedy povstávši Maria v těch dnech, odešla * na hory s chvátaním do města Judova. *^{1.Joz.9,1,11.}
40. I vešla do domu Zachariášova, a pozdravila Alzébty.
41. I stalo se, jakž uslyšela Alzébta pozdravení Marie, zptáso se nemluvítko v životě jejim, a naplněna jest Duchem svatým Alzébta.
42. I zvolala hlasem velikým a řekla: Požehnaná * ty mezi ženami, a požehnaný plod života tvého.
43. A odkud mi to, aby přišla matka Pána mého ke mně?
44. Nebo aj, jakž se stal hlas pozdravení tvého v uších mých, zpísaio radostně nemluvítko v životě mém.
45. A * blahoslavená, kteráž uvěřila, neboť dokonány budou ty věci, kterých jsou pověděny jí ode Pána. *^{11,28.}
46. Tedy řekla Maria: Velebí duše má Hospodina, duch mój v Bohu, spasitel o svém,
47. A veseli se * duch mój v Bohu, spasitel o svém, *^{18,20,2,1. 12,6.10. Joel,2,25. Abak.3,18.}
48. Že * vzeběl aj, od o této chvíle blahoslavití mne budou všickni národové. *^{18,20,1,1. I.V.M.90,19.}
49. Neboť mi učinil * veliké věci iméno jeho. *^{z.129,2,3.}
50. A jehož * milosrdenství od pokolení až do pokolení bojičím se jeho. *^{11,20,6. Z.108,18,17.}
51. Dokázal * moci ranením svým, rozptýlil pyšné myšlením srdce jejich. *^{12,51,6. 59,10.}
52. Sházet * mocné s stolic, a povyšil ponížených. *^{z.147,6.}
53. Lachně * nakrmil dobrými věcmi, a bohatě pustil prázdné. *^{z.41,11.}
54. Přijal * Izraele, služebníka svého, by o pamětliv na milosrdenství. *^{12,41,6. 48,30,18.}
55. Jakož * mluvil očům našim, Abrahamovi a semeni jeho na věky. *^{11,17,1. 18,18. II.M.98,48.}
56. I zůstala Maria s ní asi za tři měsíce, a navrátila se do domu svého.
57. Alzébta pak naplnil se čas, aby porodila, i porodila syna.
58. A uslyšeli souseď a přítelé její, že Hospodin veliké učinil s ní milosrdenství své, i * radovali se spolu s ní. *^{1,14.}
59. Stalo se pak v * den osmý, přišli obřezovali dítěte; a nazývali jej jménem otce jeho Zachariášem. *^{1.M.17,12. III.M.12,8.}
60. Ale odpověděvši matka jeho, řekla: Nikoli, ale slouiti bude Jan, v rodu tvém, kterýž by slouit jménem tím.
61. I dávali navštívi otci jeho, jak by ho chtěl nazývati.
62. A on požádal deštěčky, napsal, řka: Jan jest jméno jeho. I divili se všickni.
63. A hned otevřela se ústa jeho a jazyk jeho, i mluvil, velebě Boha.
64. Tedy přišla bázeň na všechny souseďy jejich, a po všech horách Judských rozhlásána jsou všechna ta slova.
65. A všickni, kteříž o tom slyšeli, skládali to v srdci svém, řkouce: I jaké dítě toto bude? A ruka Páně byla s ním.
66. Zachariáš pak otec jeho naplněn jest Duchem svatým, a prokopal, řka:
67. Požehnaný * Pán Bůh Izraelský, že navštívil o a učinil vykoupení lidu * svému. *^{z.41,14. Luk.7,16. Mat.1,21.}
68. A * vyrdvihal nám roh spasení v domě Davidá, služebníka svého. *^{z.189,17.}
69. Jakož * mluvil skrze ústa proroků svých, kteříž byli od věků, Jer.23,6. Dan.9,24. Os.1,7.
70. O vysvobození * z nepřátel našich, a z ruky všech, *^{z.108,10.}
71. Aby učinil milosrdenství s otcí našimi, a rozpomenul se na smlouvu svou svatou, *^{1.M.17,7.}
72. Na * přísahu, kterouž přisáhl Abrahamovi, otci našemu, žeť sám lo dá, *^{11,12,16,17. Z.108,9.}
73. Abychom bez strachu, z * ru-bození, sloužili jemu. *^{Gal.1,4. Rtt.3,14.}
74. Aby danu bylo umění spasitelné lidu jeho na *^{1,3,3. Jer.31,34.}
75. Skrze střeťva milosrdenství Boha našeho, v nichž navštívil nas. vyšed z * výsosti, *^{1.V.M.24,17.}

32. Světlo * k zjevení národům, a slávu lidu svého Izraelského.

33. Otec pak a matka jeho divili se těm věcem, kteréž praveny byly o něm.

34. I požehnal jim Simeon, a řekl Marii, matce jeho: Až položen jest tento ku * pádu a ku povstání mnohým v Izraeli, a na znamení kterémuž bude odpovídáno.

35. (A tou vlastní duší * pro-mkně meč.) aby zjevena byla z mnohých srdcí myšleni.

36. Byla také Anna prorokyně, dcera Fanulova z pokolení Aser.

37. A ta vdova byla, v letech okolo osmdesáti a čtyřech, kteréž nevycházela z chrámu po čtyřech noci.

38. A ta v touž hodinu přišedši, chválila Pána, a mluvila o něm všem, kterých čekali vykoupení v Jeruzalémě.

39. Vytoužavše pak všecko podle zákona Páně, vrátili se do Galileje, do města svého Nazaretu.

40. Děťátko pak * rostlo, a posilovalo se v duchu, plně moudrosti, a milost Boží byla v něm.

41. I chodivši rodičové jeho každého roku do Jeruzaléma na den slavný velikonoční.

42. A když byl ve dvanácti letech, a oni vstupovali do Jeruzaléma, podle obyčeje toho * dne svátečního.

43. A když vykonali ty dny, a již se navracovali, zůstalo dítě Jezis v Jeruzalémě, a nevěděli Jozef a matka jeho.

44. Dominující se pak o něm, že by byl v zástupu, užij den cesty. I hledali ho mezi přibuznými a mezi známými.

45. A nenalezše jeho, navrátili se do Jeruzaléma, hledajíce ho.

46. I stalo se po třech dnech, že doktorů, pouštouce jich, a otazuje se jich.

47. A děsili se z rozumnosti a od nej slýchali, nad rozumnosti a od povědmi jeho.

48. A uzřevše ho, uklekl se. I řekl matka jeho k němu: Synu, proč * jsi nám tak učil? Aj, o-

79. Aby * se ukázal sedícím v temnostech a v sítnu smrti, k spravění noh našich na cestu pokojě.

80. Dítě * pak rostlo, a posilovalo se v duchu, a bylo na poušti až do dne zjevení svého lidu Izraelskému.

KAPITOLA 2.

Páns Krista naroseni, 8. pastýřim zjevení, 31. obřezání, 32. do chrámu přinesení, 41. ve dvanácti letech a doktorů mluvení.

I stalo se v těch dnech, vyšlo poručení od císaře Augusta, aby byl popsán všecken svět.

2. (To popsání nejprvé stalo se, když vládatem Syrským byl Cyprenius.)

3. I šli všichni, aby zapsáni byli, jeden každý do svého města.

4. Vstoupil pak i Jozef od Galileje z města Nazaretu do Judě, do města Davidova, * kteréž slove Betlém, (proto že byl z domu a z čeledi Davidovy.)

5. Aby zapsán byl s Marií, za snoubenou sobě manželkou těhotnou.

6. I stalo se, když tam byli, naplnili se dnové, aby porodila.

7. I * porodila. Syna svého prvnírozeného, a pletkami ho obvinulo, a položila jej v jeslech, proto že neměli místa v hospodě.

8. A pastýři byli v krajíně té, nonocující a stráž noční držíce nad svým stádem.

9. A až, anděl Páně postavil se podle nich, a sláva Páně osvítila je. I báli se bázni velikou.

10. Tedy řekl jim anděl: * Nebojtež se; nebo až, zvěstují vám o radost velikou, kteréž bude * všem lidu.

11. Nebo narodil se * vám dnes spasitel, kterýž jest o Kristus Pán, v městě Davidově.

12. A toto vám bude za * znamení. Naleznete nemluvnátko pléňkami obvinuté, ležící v jeslech.

13. A hned s andělem zjevilo se množství * ryfůtstva nebeského, chválicích Boha a říkoucích:

14. Sláva * na výstostech Bohu, a na zemi o pokoji, lidem * dobrá vůle.

15. I stalo se, jakž odešli od nich andělé do nebe, že ti pastýři řekli vespoitek: * Podme až do Betléma, a vzime tu věc, kteréž se stala, o níž Pán oznámil nám.

16. I přijli chvátajíce, a našli Marii a Jozeta, i to nemluvnátko ležící v jeslech.

17. A viděvše, rozhlášovali, což jim povědino bylo o tom děťátku.

18. I divili se všichni, kteříž slyšeli o tom, což jim bylo mluveno od pastýři.

19. Ale Maria * zachovávala všechny věci tyto, skládající je v srdci svém.

20. I navrátili se pastýři, veblice a chválice Boha ze všeho, což slyšeli a viděli, tak jakž bylo jim povědino.

21. A když se naplnilo dní * osm, aby obřezáno bylo to děťátko, i nazváno jest jméno jeho Ježíš, kterýmž bylo o nazváno od anděla, prvé než se v životě počalo.

22. A když se naplnili dnové * očištěvání Marie podle * zákona Mojžišova, přinesli jej do Jeruzaléma, aby ho postavili Pánu.

23. (Jakž psáno jest v * zákoně Páně, že každý pacholík, otvíraje život, svatý Pánu slouti bude.)

24. A aby dali obět, jakož povědino jest v * zákoně Páně, dvě hrdličky aneb dvě holoubátek.

25. A až, byl člověk v Jeruzalémě, jemuž jméno Simeon. A člověk ten byl spravlivý a nábožný, očekávající potěšení * Izraelského. A Duch svatý byl v něm.

26. A bylo jemu zjeveno od Ducha svateho, že neužij smrti. až by prvé uzřel Krista Páně.

27. Ten přišel, ponuknův by od Ducha, do chrámu. A když uvo-dili rodičové Ježíše děťátko, aby učinili podle obyčeje zákona příněm.

28. Tedy on vzal jej na lokty své, i chválil Boha a řekl:

29. Nyni * propouští služebníka svého, Pane, podle slova svého, v pokoji.

30. Nebo * viděly oči mé spasení tvé.

31. Kteréž jsi připravil * před obličejem všech lidí,

tec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe. I řekl jim: Co, že jste mne hledali? Zdalíž jste nevěděli, že v těch věcech, kteréž jsou Otce mého, musím já býti?

50. Ale oni * nesrozuměli těm slovům, kteréž jim mluvil.

51. I šel s nimi, a přišel do Nazaretu, a byl poddán jim. Matka pak jeho * zachovávala všechna slova tady srdci svém.

52. A Jezis * prospíval moudrosti, a věkem, a milosti, u Boha i u lidí.

KAPITOLA 3.

Jan Křtítel kázal, 4. křti, 7. i tresal zduhvé všecky, 19. až se i do šanáře dostal. 21. Před tím však pokřtil Krista, 24. Jehož se tu rod vypjevje.

Letá pak patnáctého císařství Tiberia císaře, když Pontský Pilát spravoval Judstvo, a Heródés byl bratr jeho byl čtvrtákem Iturejské a Trachonijské krajiny, a Lyzaniáš čtvrtákem Abilinským.

2. Za nejvyššího kněze! * Anně se a kaifáše, stalo se sivo Páně se Janovi synu Zachariášovu na poušti.

3. I chodil po vsi okolní krajíně Jordánské, káže křest pokání na odpuštění hříchů,

4. Jakož psáno jest v knize prorocky: Hlas o volajícího na poušti: * Připravujte cestu Páně, přímé činite stezky jeho.

5. Každé údolí bude vyplněno, a každá hora a paubek bude povněn; i budou krivé věci spraveny, a ostré cesty budou hladké.

6. A * uzříť všeliké tělo spaseni Boží.

7. Pravil pak zástupům vycházejícím, aby se křtili od něho; Příměno ještěřci, kdo vám ukazal, byste utekli budoucnoho hrěvu?

8. Protož neste ovoce hodně pokání, a nerikejtež z sebe: * Otce máme Abrahamu. Neboť pravím vám, že jest mocen Bůh z kameni tohoto vzbuditi syny Abrahamovi.

9. A * již jest i sekera k o korenú stromů přiložena. Protož každý strom, kterýž nenese ovoce * Bůhí kral. s r. 1618: blekapu.

ce dobrého, vyfát a na oheň uvržen bývá.

10. I tážali se ho zástupové, řkouce: Což tedy činití budeme?

11. A odpovídaje, pravil jim: Kdo má dvě sukny, dej němu jednu, a kdo má pokrmy, tolikéž učín.

12. Přišli pak i celní křtíci se, i řečli jemu: Mistré, co budeme činití?

13. A on řekl jim: Nic více nevybírejte mimo to, což jest ustanoveno.

14. I tážali se ho také i žoldnéři, řkouce: A my což činití budeme?

I řekl jim: Nad žádným se nepotřásejte, aniž podvodně činite, a dosti mějte na svých žoldích.

15. A když pak lid očekával, a myslili všickni v srdcích svých o Janovi, nebyli-li by snad na Kristu,

16. Odpověděl Jan všechněm, řka: Jáť zajisté * křtím vás vodou, ale jdeť silnější nežli já, kterémuž nejsem o hoden rozvázatí řeménka u obuvi jeho. Tent vás * křtíti bude Duchem svatým a ohněm.

17. Jehožto věječka v ruce jeho, a vyčistíť humno své, a shromáždí pšenici do obilnice své, ale plevy páliť bude ohněm neuhasiťelným.

18. A tak mnohé i jiné věci, napomínaje, zvěstoval lidu.

19. Heródes pak čtvrták, když od něho byl třešťan pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého, i ze všech neslechetnosti, kteréž činil Heródes,

20. Přidal i toto nade všecko, že vsadil * Jana do žaláře.

21. I * stalo se, když se křtíli všecken lid, a když se pokřtíli Ježíš, a modlí se, že otevřelo se nebe.

22. A sstoupil Duch svatý v tělesné způsobě jako holubice na něj, a stal se hlas * s nebe, řkoucí: Ty o jsi ten Syn můj milý, v toběť mi se zalíbilo.

23. Ježíš pak počínal býti jako ve třiděti letech, jakž domnin byl, syn Jozefův, kterýž byl Jozefův, Helí,

24. Kterýž byl Matatův, kterýž byl Lévi, kterýž byl Melchův, kterýž byl Jannův, kterýž byl Jozefův,

byl od ďábla, * a nic nejedl v těch dnech. Ale když se skonal, potom zlačněl.

3. I řekl jemu ďábel: Jestliže jsi Syn Boží, rci * kamenu tomuto, ať jest chléb.

4. I odpověděl jemu Ježíš, řka: Pšáňof * jest: Že ne samým chleboem živ bude člověk, ale každým slovem Božím.

5. I vedl jej ďábel na * horu vysokou, a ukázal mu všechna království okrsliku země pojednou.

6. A řekl jemu ďábel: Toběť dám tuto všecku moc i slávu; nebo mně dána jest, a komuž bych koli chtěťl dáti ji.

7. Protož ty pokloníš-li se přede mnou, budeť všecko tvé.

8. I odpovéděť Ježíš, řekl jemu: Jdi pryť ode mne, satanási; nebo budeť se klaněti, a jemu samému sloužiti.

9. Tedy * vedl jej do Jeruzaléma, a postavil ho na vrchu chrámu, a řekl mu: Jsi-li Syn Boží, puť se odtud dolů.

10. Nebo * psáno jest: Že andělu m svém přikážeť o tobě, aby tě ostitňhal.

11. A že na ruce uchopí, abys neurazil o kameny nohy své.

12. A odpovíďaje, řka mu Ježíš: Pověďnof * jest: Nebudeť pokouseti Pána Boha svého.

13. A dokonav všecka pokušení ďábel, odšel od něho až do času.

14. I navrátil se Ježíš * v moci Duchu do Galilee, a vyšla pověst o něm po vsi té okolini krajím.

15. A on učil v školách jejich, a slaven byl ode všech.

16. I přišel do * Nazaréta, kdež byl vychován, a všel podle obyčeje svého v den sobotní do školy. I vstal, aby četl.

17. I dána jemu kniha Izaiáše proroka. A otevřev knihu, našel místo, kdež bylo * napsáno: *
18. Duch Páně nade mnou, proto že pomazal mne, kázati * evangelium chudým poslal mne, a uzdravovati skroušené srdcem, a zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění, a propuštění ssouzené v svobodě, *
19. A zvěstovati * léto Páně a zvěsné.

20. A zavřev knihu, a vrátiv siuzebníku, posadil se. A všech v škole oči byly obráceny naň.

21. I počal mluvití k nim: Že dnes naplnilo se písmo toto v uších vašich.

22. A všickni jemu posvěčovali, a divili * se libým slovům, počázejícím z úst jeho, a pravili: Zdaľiž tento o není syn Jozefův?

23. I řka jim: Zajisté dite mi toto podobenství: Lékaři, uzdrav ze činil * v Kafarnaum, učil i zde o v své vlasti. *
24. I řekl jim: Amen. Právím vám, žeť žádný * prorok není vzáčen v vlasti své. *
25. Ale v pravdě pravím vám, že mnoho vdov bylo za dnů Eliáše * v lidu Izraelském, když šestmého bylo nebe za tři léta, a za šestmého vsi zemi, *
26. Však Eliáš k žádne z nich není poslán, než toliko do Sarepty Sidonské k ženě vdově. *
27. A mnoho malomocných bylo v lidu Izraelském za Elizeu proroka, a však žádný z nich není očistěn, než Náman * Syřský. *
28. I naplněni byli všickni v škole hněvem, slyšíce to. *
29. A povstavše, vyvedli jej ven z města, a vedli ho až na vrch hory, na níž město jejich bylo vzděláno, aby jej dolů sstřčili. *
30. Ale on bera se * prostředkem jejich, ušel. *
31. I sstoupil * do Kafarnaum, města Galilejského, a učil je ve dny sobotní. *
32. I divili se * velmi učení jeho, nebo mocná byla řeč jeho. *
33. Byl pak v škole * člověk, mající ducha ďabeřiví nečistého. I *
34. Řka: Ach, což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatratiti nás? Známeť kdo jsi, že ten Svatý * Boží *
35. I přimluvil jemu Ježíš, řka: Umlkníž a vyjdi od něho. A po vrhu jej ďábel mezi ně, vyšel od něho, a nic mu neuškodil. *
36. I přišel strach na všechny, a rozmlouvali vespolek, řkouce: Jakéť jest toto slovo, že v moci a síle prikazuje nečistým duchům, a vycházejí? *
37. I rozcházel se o něm pověst

po všílkém místě té okolní krajiny.

36. Vstáv pak ze školy, všel do domu Simonova. Svezruše pak Simonova trápěna byla těžkou zimnicí. I prošel ho za ni. *Mat. 8,14.
37. Tedy stoji nad ní, přimluvil zimstvi, i přestala jí. A ona hned vstavši, poslulovala jim.
38. Při západu pak slunce všichni neduhy, vodili je k němu, a on * na jednoho každého z nich ruce vzkládav, uzdravoval je. *Mark. 1,34; 7,32; 8,23,25.

41. Od mnohých také dábelství vycházeja, křičící a říkající: Ty jsi Kristus, Syn Boží. Ale * přimlouvaje, nedopouštěl jim mluvit; nebo věděli, že jest on Kristus. *Mark. 1,34; 8,16,17,18.
42. A jakž byl den, vyšed, bral se na pusté místo. I hledal ho zástupové, a přišli až k němu, a zúrzovali ho, aby neodcházel od nich.
43. On pak řekl jim: I jiným místům musím zvětšovatí království Boží; nebo na to poslán jsem.
44. I kázal v školách Galilejských.

KAPITOLA 5.

Kristovo kázání, 6. ryb mnohávi zahrnuti, 12. malomocného, 18. a šlakovitého uzdravení, 27. Matouše povolání, 31. řázeš zababoně.

Stalo se pak, * když se zástup na něj valil, aby slyšeli slovo Boží, že on stál podlé jezera Genezaretského.
2. I * uzel dvě lodi, any stoji u jezera, rybáři pak sstoupivše z nich, vyprávili sítí. *Mat. 4,18; Mark. 1,16.
3. I vstoupil na jednu z těch lodí, kteráž byla Simonova, prosil ho, aby od země odvezl malíčko.
4. A posadiv se, učil z lodi zástupy.
5. Simonovi: Věz na hlubinu, * a rozestřete sítí své k lovení. *Jan. 21,6.

6. I odpověděl Simon, řekl jemu: Mistré, před celou noc pracovával jsem, nic jsem * nepopadl, ale k slovu tvému rozeštru sít. *Jan. 21,3.
7. A když to učinili, zahrnuli množství veliké ryby, tak že se trhála sít jejich.
8. I ponukli tovaryšů, kteříž byli na druhé lodi, aby přišli a pomohli jim. I přišli a naplnili obě lodi, tak že se pohřizovaly.
9. To uzrev Simon Petr, padl k nohám Ježíšovým, řka: * Odejdi

ode mně, Pane, neboť jsem člověk hříšný. *Mat. 8,9,17.

9. Hlířůza zajisté byla jej obkličila, i všecky, kteříž s ním byli, nad tím lovením ryb, kteréž byli popadli.
10. A též * Jakuba a Jana, syny Zebedejovy, kteříž byli lovařiši Simonovi. I di Simonovi Ježíš: Neboj se. Již od tohoto času lidi budeš lovit. *Mat. 4,18,21; Mark. 1,16,18.
11. A přiveze k břehu lodi, a * všecko opustivše, šel za ním. *Mat. 19,27; Mark. 10,28.

12. I stalo se, když byl v jednom městě, a aj, muž * plny malomocenství. A uzrev Ježíše, padl na bys chítel, můžeš mne očistiti.
13. I vztáh ruku, dotekl se ho, řka: Chci, buď čist. A hned odeslo od něho malomocenství.
14. I * přikázal jemu, aby žádněmu nepravil, ale jdi, ukáž se jakož přikázal Mojsáš, na svědectví jim. *Mat. 4,3,4; VIII. Mat. 14,3,4,6,11.
15. Tedy rozhlasovala se více řeč o něm, a scházeli se zástupové mnozi, aby jej slyšeli, a uzdravováni byli od něho v svých nemocech.

16. On pak odcházel na * poustě, a modlil se. *Mark. 1,35.
17. I stalo se v jeden den, že on učil. A seděli také tu i farizeové a zákona učitelé, kteříž se byli sešli ze všech městetek Galilejských a Judských i z Jeruzaléma, a moc Páně přítomna byla k uzdravování jejich.
18. A aj, muži * nesli na loži člověka, kterýž o byl šlakem porazený, i hledali: vnésti ho a položit před něj. *Mat. 9,2; Mark. 2,3; Luk. 9,33.
19. A nemalezše, kterou by jej stranou vnesli pro zástup, vstoupili na dům, a skrze podlahu spusťili jej s ložem u prostřed před Ježíše.
20. Kterýžto viděv viru jejich, řekl mu: Človče, * odpustěnit jsou tobě hříchové tvoji. *Mat. 9,3.
21. Tedy počali přemýšlovati zákonníci a farizeové, řkouce: * Kdo jest tento, kterýž mluví rouhání? Kdo může odpustiti hříchy, jedině o sám Bůh? *Mat. 9,3; Luk. 9,33,34,35,36.
22. Poznav pak Ježíš myšlení jejich, odpovídaje, řekl jim: Co přemýšlujete v srdcích svých?
23. Co * jest snáze říci: Odpouš-

KAPITOLA 6.

Pán pravěmu svěcení dne svátečního počti, 18. učedník povolání, 20. blahoslavenství i složenství vyvržení, 27. a skutkům dobrým napomenul.

I * stalo se v druhou sobotu, že šel Ježíš skrze obilí. I trhali učedníci jeho klasy, a rukama vymínajice, jedli. *Mat. 12,1. Mark. 2,23.
2. Tehdy někteří z farizeů řekli jim: Proč činite, * čehož nesluší činiti v sobotu? *I. Mat. 20,10; 23,2,3,15.
3. I odpověděl Ježíš, řekl jim: Což jste ani toho * nečtli, co učinil David, když lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? *I. Sam. 21,6; Mat. 12,8.
4. Kterak všel do domu Božího, a chleby posvátné vzal a jedl, a dal i těm, kteříž s ním byli, jichž nenáleží jisti než toliko, samým * kněžím? *I. Mat. 9,9,10; III. Mat. 8,31.
5. I řekl jim: Že jest Syn člověka pánem * také i dne sobotního. *Mat. 12,8; Mark. 2,28.

6. Stalo se * pak i v jinou sobotu, že všel do školy Ježíš a učil. A byl tu člověk, jehož pravá ruka byla uschla. *Mat. 12,9; Mark. 3,1.
7. I šetrili ho zákonníci a farizeové, bude-li v sobotu uzdravováti, aby nalezi, z čeho by jej ožabovali.
8. Ale on znal přemýšlování jejich. I di člověku, kterýž měl ruku uschlou: Vstaň, a stůj v prostředku. A on vstáv, stál.
9. Tedy řekl jim Ježíš: Otíží se vás na jednu věc: Slyší-li v sobotu zachovati, čili zatratiti? *Mat. 9,14.
10. A pohlédv na ně na všechny výkol, di člověku tomu: Vztáhni ruku svou. A on učinil tak. I přivedena jest k zdraví ruka jeho jako druhá.
11. Oni pak naplněni jsou hněvivou nemoudrostí, a rozmlouvali mezi sebou, co by učiniti měli Ježíšovi.
12. I stalo se v těch dnech, vyšel na * horu k modlení i byl tam přes noc na modlitbě Boží. *Mat. 14,23.
13. A když byl den, * povolal učedníků svých, a vyvolil z nich dvanácte, kteříž i apoštoly nazvali. *Mat. 10,1. Mark. 3,13,14.
14. (Šimona, * kterémuž také dal jméno Petr, a Ondřeje bratra Jeromého, Jakuba a Jana, Filipa a Bartoloměje, *Jan. 1,42.
15. Matouše a Tomáše, Jakuba

tějí se tobě hříchové tvoji, čili říci: Vstaň a chod? *Mat. 9,5.
24. Ale * abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštětí hříchy, řekl šlakem porazenému: Tobě pravím: Vstaň, a vezma lože své, jdi do domu svého. *Mat. 9,6; Mark. 2,10.
25. A hned vstav před nimi. Vzal na čemž ležel, i odšel do domu svého, velebě Boha.
26. I uzásl se všickni, a velebili Boha, a naplněni jsou básni, řkouce: Viděli jsme dnes divné věci.
27. A potom vyšel a * uzřel celého, jménem Lévi, sedícího na cti. I řekl jemu: Pod za mnou. *Mat. 9,9; Mark. 2,14.
28. A opustiv všecko, vstav, šel za ním.
29. I učinil jemu hody veliké Lévi v domě svém, a byl zástup * velky publikánů i jiných, kteříž s ním stohli. *Mat. 9,10,13; Mark. 2,15.
30. Tedy * reptali zákonníci a farizeové, řkouce učedníkům jeho: Proč s publikány a hříšnými jíte a pijete? *Mat. 20,11; Jan. 6,43,46.
31. I odpověděl Ježíš, řekl jim: Nepotřebujít * zdraví lékaře, ale nemocní.
32. Nepřisělsť jsem * volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání. *Mat. 9,13; I. Tim. 1,15.
33. A oni řekli jemu: Proč učedníci Janovi * postí se často a modlí se, podobně i farizejští, tvoji pak jedí a pijí? *Mat. 9,14; Mark. 2,18.
34. On pak řekl jim: Zdáli můžete synům * ženicha dokudž s nimi jest ženich, kázati se postiti? *Luk. 5,3. I. Kor. 11,2.
35. Přijdouť pak dnové, když odjat bude od nich ženich, tehdaž se budou postiti v těch dnech.
36. Pravil pak jim i podoběnství, že žádný * záplaty roucha nového nepřisívá k rouchu rouchejámu; sic jinak to nové roztrhne, a většímu nepřipadá záplata z nového. *Mat. 9,16; Mark. 2,21.
37. A žádný nevlévá vína nového do nádob starých; sic jinak samo vyteče, a nádoby se pokaží.
38. Ale víno nové v nádoby nové má lito býti, a obě nádoby zachováno.
39. A aniž kdo, když pije staré, hned chce nového, ale dít: Staré lepší jest.

23. A * blahoslavený jest, kdož by se na mně nezhoršil. ^{*Mat.11,6.}

24. A když odesli poslové Janovi, počal praviti zástupom o Janovi: Co jste vyšli na poušť spařovat? Trhnu-li, kteráž se větrem spařovat? 25. Aneb nač jste hleděti vyšli? Na člověka-li měkkým rouchem oděného? Ať, kteráž v rouše slavném a v rozkoši jsou, v domích královských jsou. 26. Aneb co jste vyšli viděti? Proroka-li? Jistě pravím vám, i více nežli proroka. 27. Tentof jest, o kterémž jest psáno: Ať, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před sebou. ^{*Mal.3,1.}

28. Nebo pravím vám, většího proroka mezi syny ženskými nad Jana Křtitele není žádného, ale kdož jest menší v království Božím, větší jest nežli on. 29. Tedy všecken lid slyše to i publikáni, velebili Boha, byvše pokřtění křtem Janovým. 30. Ale farizeové a zákonníci pohrdli radou * Boží sami proti sobě, nebyvše pokřtění od něho. ^{*Sk.13,46.}

31. I řekl Pán: Komu * tedy přirovnám lidi pokoleni tohoto, a čemu podobni jsou? ^{*Mat.11,16.}

32. Podobni jsou dětem, kteráž na laji říkájí: Pískali jsme vám, a neškákal jste; zalostně jsme nařikali vám, a neplakali jste. 33. Nebo * přišel Jan Křtitel, a chleba nejeda, ani nepije vína, a pravíte: Dábelství má. ^{*Mat.3,4.}

34. Přišel Syn člověka, jedá a pije, a pravíte: Ať, člověk žrác a hršník. 35. Ale ospravedlněna jest * mouderost ode všech synů svých. ^{*Mat.11,19.}

36. Prosil ho pak jeden z farizeů, aby jedl s ním. Pročež všed do domu toho farizea, posadil se za stůl. 37. A ať, * žena v městě, kteráž byla hršnice, zvěděví, že by se děl za stolem v domě farizea, přinesla nádobu alabastrovou masti. ^{*Mat.23,6.}

38. A stojeci z zadu u noh jeho s plátcem, počala sřazami smácti noby jeho, a vlasy hlavy své vytírala, a líbala nohy jeho, a masti mazala. 39. Uzřev pak to farizeus, kterýž

ho byl pozval, řekl sám v sobě tak: Byť tento * byl prorok, věděti by, která a jaká jest to žena, kteráž se ho dotýká; nebo hršnice jest. ^{*Lk.15,2.}

40. I odpověděl Ježíš, dí jemu: Simone, mámť něco pověditi. A on řekl: Mistře, pověz. 41. Dva dlužníky měl nějaký věřitel. Jeden dlužen byl pět set peněz, a druhý paděsát. 42. A když neměli, odkud by zaplatili, odpustil oběma. Povězť tedy, který z nich více bude jej milovati? 43. I odpověděl Simon, řekl: Mám za to, že ten, kterémuž více odpustil. A on řekl jemu: Právě jsi rozsoudil. 44. A obrátiv se k ženě, řekl Šimonovi: Vidíš tuto ženu? Všel jsem do domu tvého, * vody nohám mým nedal jsi, ale tato sřazami smačela nohy mé, a vlasy hlavou svou vyvěřela. ^{*Lk.14,19.}

45. Nepolíbil * jsi mne, ale tato jakž jsem všel, nepřestála líbatí noh mých. ^{*Lk.16,16.}

46. Olejem hlavy mé nepamazal jsi, ale tato mastí mazala nohy mé. 47. Protož pravím tobě: Odpuštěnit jsou jí hrškové mnozi, neboť milovala mnoho. Komuť se pak málo odpouští, málo miluje. 48. I řekl jí: * Odpuštěni jsou tobě hrškové. ^{*Lk.5,20; Mat.9,2.}

49. Tedy počali, kteráž tu spolu seděli za stolem, říci sami mezi sebou: Kdo jest tento, kterýž i hršchy odpouští? 50. I řekl ženě: Víra * tvá tebe k spasení přivedla. Jdiž u pokoli. ^{*Lk.8,48; 19,42; Mat.5,34; 19,22.}

KAPITOLA 8.

Ženy Kristu postubujci. 4. Poalchali slova rosdlni, 19. Přátelé Kristovi. 29. Moře spokojeňi, 37. Dábelníka udaravěni, 43. Ženy téh, 49. a deery knišeoi vaktřieni.

I stalo se potom, že on chodil po městech a po městěčkách, káže dvanácte s ním. 2. I ženy * některé, kteráž byl uzdravil od duchů zlych a od nemoci: Maria, kteráž slove Magdaléna, z níž bylo sedm drábů vyšlo. ^{*Mat.9,15; 58.}

3. A Johanna manželka Chuzova, úředníka Heródesova, a Suzanna, a jiné mnohé, kteráž posluhovaly jemu z statků svých.

4. Když se pak scházal zástup mnohý, a z měst hrnuli se k němu, mluvil * v podobenství: ^{*Mat.13,3; Mark.4,2.}

5. Vyšel rozsevac, aby rozšíval simé své. A když on rozšíval jedno padlo podlé cesty, i poslápano jest, a ptáci nebesťi zrobali je. 6. A jiné padlo na skálu, a vzěšlé uvadlo, proto že nemělo vláhy. 7. Jiné pak padlo mezi trní, a spoluzrostlé trní udusilo je. 8. A jiné padlo v zemi dobrou, a když vzěšlo, učinilo * užitek stý. To pověděv, volal: O Kdo má uši k slyšení, slyš. ^{*Lk.26,12; Mat.11,15.}

9. I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Jaké jest * to podobenství? ^{*Mark.4,10.}

10. A on řekl: Vám * dáno jest znáti tajemství království Božího, aby jim * v podobenství, aby o hleďice, neviděti, a slyšice, nerozuměti. ^{*Mat.13,14; 17,9; 13,11,18.}

11. Jestif pak * podobenství toto: Simé jest slovo Boží. ^{*Mat.13,18.}

12. A kteráž padlo podlé cesty, jsou ti, kteráž slyší, a potom přichází dábel, a vynímá slova z srdce jejich, aby nevěřice, spáseni nebyli. 13. Ale kteráž na skálu, ti když slyší, s radostí přijímají slovo, ale ti kořenů nemají; i na čas věří, a v čas pokušení odstupují. 14. Kteráž pak mezi trní padlo, tiť jsou, kteráž slyší, ale po pečování a * zboží a rozkošech životu jdouce, byvají udušeni, a nepřijímají užitek. ^{*Lk.15,24; Mat.19,23; Mark.10,23; 1 Tim.6,9.}

15. Ale kteráž v zemi dobrou, ti jsou, kteráž v srdci ctěm a dobřem, slyšice slovo, zachovávali, a užitek přinášejí * v trpělivosti. ^{*Zid.10,36.}

16. Žádný pak rozsvitě svici, nepřikrývá jí nádobou, ani staví pod postel, ale na svíce staví, aby ti, kteráž vcházejí, světo viděti. 17. Nebo nic * není tajného, což by nemělo býti zjeveno, ani co ukrytého, což by nemělo poznáno býti, a na světo vyjiti. ^{*Job.12,22; Mat.10,26.}

18. Protož * vizte, jak slyšice. Nebo kdož o má, tomu bude dáno, a kdo nemá, i to, což domnívá se mít, bude odjato od něho. ^{*Mark.4,24; Mat.13,12; Lk.19,26.}

19. Tedy přišli k němu * matka

a bratři jeho, ale nemohli ho dojíti pro zástup. ^{*Mat.12,46; 13,56.}

20. I pověděli mu, řkouce: Matka tvá a bratři tvoji stojí vně. 21. A on odpověděl, řekl jim: Matka má * a bratři moji jsou ti, kteráž slovo Boží slyší a plní je. ^{*Jan.15,14; 11 Kor.5,16.}

22. Stalo se pak v jeden den, že on vstoupil * na loď i učedníci jeho. I řekl jim: Přeplovme se přes jezero. I pustili se. ^{*Mat.6,23; Mark.4,35-36.}

23. A když se plavili, usnul Ježíš. A když vtr bouřlivý na jezero, a loď se naplňovala, tak že v nebezpečenství byli. ^{*Jon.1,4-5; Sk.27,14,41.}

24. I přistoupivše, zbudili ho, řkouce: Mistře, Mistré, hyneme. A on proctiv, přimluvil větru a zdutí vod. I spokojili se, a stalo se ulišeni. 25. I řekl jim: Kdež * jest víra vaše? Kterážto bojice se, podivili se, vespolek řkouce: I kdo jest vodám, a poslouchají ho? ^{*Mark.4,40; 9,18; 26,12; 107,26.}

26. I přeplovili se do krajiny Gadarenské, kteráž jest proti Galilei. 27. A když vystoupil na zemi, potkal jej muž nějaký z města, kterýž měl dábelství od mnoha časů, a touchem se neodtvál, ani v domě nebyval, ale v hrobkách. 28. Uzřev pak Ježíše a zkríkna, padl před ním, a hlasem velikým řekl: Co jest * tobě do mne, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Prosim tebe, netrap mne. ^{*Mat.8,29; Mark.5,7.}

29. Nebo přikazoval tomu duchu nečistému, aby vyšel z toho člověka. Po mnohé zajisté časy jim lomcoval, tak že býval ukřivan řetězy, a v poutech ostrihan, ale on polámaje okovy, býval od dábelství puzen na poušť. 30. I otázal se ho Ježíš, řka: Jak říkají? A on řekl: * Množství. Něbo bylo mnoho drábů vešlo do něho. 31. Tedy prosili ho, aby jim nepřikazoval odtud odjeti do palestiny. 32. Bylo pak tu * veliké stádo vepřů, kteráž se pásli na hoře. I prosili ho, aby jim dopustil do nich vjiti. ^{*Mat.8,30.}

33. I vyvedše drábůvé z toho člověka, vešli do vepřů, i hnalo se

- to stádo prudec s vrchu do jezera, a ztonulo.
 34. A viděvše pastýři, co se stálo, ulekli, a šedše vypravovali to v městě i po vseh.
 35. I vyšli, aby viděli, co se stalo. I přišli k Ježíšovi, a nalezli číováka toho, z kteréhož d'áblové vyšli, oděného a majícího rozum, an sedl i noh Ježíšových. I báli se.
 36. A vypravovali jim také ti, kteříž byli viděli, kterak jest ten vyproštěn, kterýž d'ábelství měl.
 37. I * prosilo ho všechno množství té okolní krajiny Gadarenských, aby odšel od nich: nebo o bázní velikou naplněni byli. A on vstoupil na loď, navrátil se.
 38. *Mat. 9. 34. Mark. 5. 17. Luk. 1. 65. Prosil ho pak muž ten, z kteréhož d'áblové vyšli, aby s ním byl. Ale Ježíš propustil ho. řka: Nevrát se do domu svého, a vypravuj, kterak * veliké věci učinil tobě Bůh. I odšel, po všem městě vypravuje, jak veliké věci učinil jemu Ježíš. *ž. 128. 2. 3.
 40. Stalo se pak, když se navrátil Ježíš, že přijal jej zástup: nebo všickni očekávali ho.
 41. A * aj, přišel muž, kterémuž jméno bylo Jairus, a ten byl kněz ze školy. I padna k nohám Ježíšovým, prosil ho, aby všel do domu jeho. *Mat. 9. 18. Mark. 5. 22.
 42. Nebo měl dceru jedinou, asi ve dvanácti letech, a byla umírala. A když šel, tiskli jej zástupové.
 43. Tedy * žena, kteráž o nemoc svou trpěla od let dvanácti, a byla na lékaře vynaložila všechna statek, a od zádneho nemohla uzdravena býti.
 44. Přistoupivši * po zadu, dotkla se podolka roucha jeho, a hned přestala nemoc její. *k. 7. 8.
 45. I řekl Ježíš: Kdo jest, ješto se mne dotkl? A když všickni zapírali, řekl Petr, a kteráž s ním byla: Mistr, zástupové tebe tisknou a lači, a praví: Kdo se mne dotkl?
 46. I řekl Ježíš: Dotekl se mne někdo, nebo poznal jsem já, že moc ode mne vyšla.
 47. A viduci ta žena, že by tajno nebylo, řesuci se, přistoupila a padla před ním, a pro kterou příčinu dotkla se ho, pověděla jemu přede všim lidem, a kterak jest hned uzdravena.
 48. A on řekl jí: Dobré myslí

- buď, dcero, * víra tvá tebe uzdravila. Jdiž i pokoji. *k. 7. 60.
 49. A když on * ještě mluvil, přišel jeden od knížete školy, řka jemu: Umřela dcera tvá, neza-městknávč Mistra.
 50. Ale Ježíš uslyšav to, odpověděl jemu: Neboj se, * věř toliko, a zdrávať bude. *k. 7. 58.
 51. A všed do domu, nedopustil s sebou vjiti žádnému, než Petrovi a Jakobovi a Janovi, a otci a matěři té děvečky.
 52. Plakali jí pak všickni a kvílili. A on řekl: * Nepláčtež, o Neumřelať, ale spí. *k. 7. 13. *Mat. 9. 51. 53. I posmívali se jemu, vedouce, že umřela.
 54. On pak vjhnav ven všecky, a ujav ruku její, zvolal, řka: Děvečko, vstaň.
 55. I navrátil se duch její, a vstala hned. I kázal jí dáti jísti.
 56. I divili se náramně rodicové její. A on jim kázal, aby žádnému nepravili o tom, co se bylo stalo.
 KAPITOLA 9.
 O vyslání dvanácti, 12. o pět chleběch, 18. o Kristě, zač od lidí jím jísti, 28. o proměnění jeho, 29. o násmělníku, 46. o nenázi o přednost, 56. a o náteledování Krista.
 I svolav dvanácte * učedníků svých, dal jim zač a moc nad všelikým d'ábelstvím, a aby neduhny uzdravovali.
 2. I * poslal je, aby kázali království Boží, a uzdravovali nemocnými. *Mat. 10. 1. Mark. 3. 13. 6. 7.
 3. A řekl jim: Nic * neberte na tu cestu, ani hůlky, ani mošny, ani chleba, ani peněz, ani po dvou sukních mívějle. *Mat. 10. 7. 8.
 4. A * do kteréhožkoli domu vešli, byste, tu zůstajte, a od ľud vyjděte. *k. 10. 5. 6. 7. Mark. 6. 10.
 5. A kteráž by vás koli nepřijali, vyjdouce z města toho, také i ten prach * z noh svých vyrazte na svědectví proti nim. *k. 13. 51. 28. 6. I vyšedše, chodili po městech, a zvěstujice evangelium, a uzdravujice vsudy.
 7. Uslýšel pak * Herodes čtvrták něho. I rozjimal to v mysli své, proto že bylo praveno o někteřých, že by Jan vstal z mrtvých. *Mat. 14. 1. Mark. 6. 14.

8. A od jiných, že by se Eliáš zjevil, od některých pak, že by jeden z proroků starých vstal.
 9. I řekl Herodes: Jana jsem já stal. Kdož pak jest tento, o kterémž já slyšim takové věci? I * žádostiv byl ho viděti. *k. 29. 8.
 10. Vrátiše se pak apoštolé vypravovali jemu, cožkoli činili. A to poslal je, odšel soukromi na místo pusté města řečeného Misaidai.
 11. Zveděvše pak zástupové, šli za ním: i přijal je, a mluvil jim o království Božím, a ty, kteříž uzdraveni potřebovali, uzdravoval.
 12. Den pak počal se nachylovati. I přistoupivše * dvanácte, řekli jemu: Propusť zástupy, ať rozedo vesnic, idou a hledají pokrmů, nebo jsme tuto na místě pustém.
 13. I řekl jim: Dejte vic jim jísti. A oni řekli: Nemáme vic než pět chlebů a dvě rybě, leč bychom my snad šli a nakoupili na tento všecken lid pokrmů?
 14. Nebo bylo mužů okolo pěti tisíc. I řekl učedníkům svým: Rozkaže se jim posaditi v každém řadu po padesáti.
 15. I učinili tak, a posadili se všickni.
 16. A vzav těch pět chlebů a ty dvě rybě, vzhledl v nebe, a rozdával učedníkům, aby kladli * před zástup.
 17. I * jedli, a nasyceni jsou všickni. I sebráno jest, což jim bylo ostalo drobiti, dvanácte košů.
 18. I stalo se, když se on modlil obzvláště, že byli s ním učedníci. I otázal se jich, řka: Kým * mne praví býti zástupové?
 19. A oni odpověděvše, řekli: * Janem Křtitelem, a Ojím Eliášem, jini pak, že prorok jeden z starých vstal.
 20. I řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr, řekl: Krista toho * Božímho.
 21. A on s pohrůzkou jim přikázal, aby toho žádnému nepravili.
 22. Pravě: Že * Syn člověka musí mnoho trpěti, a s touten býti od starších a od předních knězů i)
 1) Biblí kval. z r. 1613: biskupš.
- od zákonníků, a zamordován býti, a třetího dne z mrtvých vstáti.
 23. I pravil všechněm: Chce-li * kdo přijiti za mnou, zapří sám sebe, a beť svůj kříž na každý den, a následuj mne. *Mat. 10. 38. 39.
 24. Nebo kdož bude chtíti duši svou zachovati, ztratí ji; a kdož ztratí duši svou pro mne, ten ji zachová.
 25. Nebo co * jest platno člověku, by všechno svět získal, kdyby sám sebe ztratil, aneb sám sebe zmrhal?
 26. Nebo kdož by se * za mne vystěhl a za mě řeči, za tohoť se Syn člověka styděti bude, když přijde v slávě své a Otcově i svatých andělů.
 27. Ale pravím vám jistě: Jsou někteři * z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až užij království Boží.
 28. I * stalo se po těch řečech, iakoby po osmi dnech, že vzav s sebou Petra a Jakuba a Jana, vstoupil na horu, aby se modlil.
 29. A když se modlil, učiněna jest tvář jeho proměněná, a oděv jeho bílý a stříkavoucí.
 30. A aj, * dva muži mluvili s ním, a ti byli O Mojžíš a Eliáš.
 31. Kteráž okázavše se v slávě, vypravovali o smrti jeho, kterouž měl podstoupiti v Jeruzalémě.
 32. Petr pak a ti, kteříž s ním byli, obliženi byli * snem, a proctižše, viděli slavu jeho a ty dva muže, ani stojí s ním. *Dan. 8. 18. 10. 9.
 33. I stalo se, když oni odešli od něho, řekl Petr Ježíšovi: Mistr, dobrěť * jest nám zde býti. Protož uděleme tři stánky, tobě je den, a Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jeden, nevěda, co mluví. *Mat. 17. 1. 2.
 34. A když on to mluvil, stal se oblak, i zastínil je. Báli se pak, když onino vcházel do oblaku.
 35. I stal se hlas z oblaku řkoucí: Tentorť * jest ten Syn můj milý, o toho poslouchejte. *k. 17. 5. 18.
 36. A když se ten hlas stal, nalezen jest Ježíš sám. A oni mkleli, a nepravili žádnému v těch dnech něho z těch věcí, kteréž viděli.
 37. Stalo se pak druhého dne, když sstupovali s hory, * potkal jej zástup mnohý. *Mat. 17. 14. Mark. 9. 14.

38. A aj, muž z zástupu zvolal, řka: Mistře, prosím tebe, vzhledni na syna mého, neboť jediného toho mám.

39. A aj, duch jej napadá, a on i hned kričí, a lomcuje jím slinivým se, a nesnadně odchází od něho, sápage jím.

40. I prosil jsem učedníků svých, aby jej vyvrhli, ale nemohli.

41. I odpovědv Ježíš, řekl: Ó pokojně nevrně a převracené, kdož budu u vás, a snašeti budu vás? Přivedť sem syna svého.

42. A v tom, když on přicházel, porazil jej ďábel, a lomcoval jím.

43. I přimluvil duchu netistému Ježíš, a uzdravil toho netistému, a navrátil jej otci jeho.

44. I děsili se všickni nad velikomocnosť Božskou. A když se všickni divili všem věcem, kteréž činil Ježíš, řekl učedníkům svým:

45. Složte vy v uších svých řeči tyto, neboť Syn člověka bude vydán v ruce lidské.

46. Ale oni * nestrozuměli slovu tomu, a bylo před nimi skryto, aby nevyrozuměli jemu. A nesměli se ho otázati o tom slovu.

47. I * vznikla mezi nimi hádka o to, kdo by z nich byl největší.

48. Ježíš pak vidvč přemýšlování srdce jejich, vzav dítě, postavil je podlé sebe.

49. A řekl jim: Kdožkoli přijal by dítě toto ve jménu mém, mneť přijímá; a kdož by koli mne přijal, přijímá toho, kterýž mne poslal. Nebo kdož jest nejmenší mezi všemi vámi, o tenť bude veliký.

50. I * odpovědv Jan, řekl: Mistře, viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém dťáby vymítá; i bránili jsme mu, proto že nechodí s námi.

51. I dí jemu Ježíš: Nebráheť. Nebo kdoť * není proti nám, s námiť jest.

52. I stalo se, když se * doplnili dnově vzeť jeho zhůru, že on se na tom ustavil, aby šel do Jeruzaléma.

53. I poslal posly před sebou. A oni jdouce, vešli do * městčka Samariánského, aby jemu přivřavili.

54. Ale nepřijali ho, proto že obličeť jeho byl obrácen k jiti do Jeruzaléma.

douce a přijce, což u nich jest, nebo * hoden jest dělník mzdy své. Nechoděť z domu do domu.

8. Ale * do kteréhožkoli města vešli byste, a přijali by vás, jezte, což před vás předloží.

9. A uzdravujte nemocné, kteříž by v něm byli, a rečte jim: Přiblíhoť se * k vám království Boží.

10. A do kteréhožkoli města vešli byste, a nepřijali by vás, vyjdouce na ulice jeho, rečtež:

11. Také i * ten prach, kterýž se přichytil naš z města vašeho, vyřážíme na vás. Ale však to vězte, žeť se jest přiblížilo k vám království Boží.

12. Pravím zajiště vám, že * Sodomským v onen den tencející bude než tomu městu.

13. Běda tobě * Korozaim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyžby v Týru a v Sidonu činěni byli divové ti, kteříž v vás činěni jsou, dávno by v žni a v popole seduce, pokání činili.

14. A protož Týru a Sidonu lehčejí bude na soudu nežli vám.

15. A ty Kafarnaum, kteréž jsi až do nebe zvýšeno, až do pekla sniženo budeš.

16. Kdož * vás slyší, mne slyší; a kdo vámi o pohrdá, mnou pohrdá; kdož pak mnou pohrdá, pohrdáť i m, kdož mne poslal.

17. Potom navrátilo se s radostí těch sedmdesáte. Rkouce: Pane, také i ďáblově se nám poddávají ve jménu tvém.

18. I řekl jim: Viděl jsem satana jako blesk padajícího s nebe.

19. Aj, dávámť vám moc * šlapati na hady a na štry i na všechny lihou moc nepřítelě, a nic vám neškodí.

20. A však z toho se neradujte, že se vám poddávají duchové, ale radějí se radujte, že * jména vaše napsána jsou v nebesích.

21. V tu hodinu * rozveselil se v duchu Ježíš, a řekl: Chválim tě, Otče, Pane, nebo i země, že jsi tyto věci skryl o před moudrými a opatrnými, a zjevil je nemoudrým nátkům. Ovšem, Otče, nebo se tak libilo před tebou.

22. Všecky * věci dány jsou mi od Otce mého, a o žádný neví, kdo by byl Syn, jedině Otce, a

kdo by byl Otec, jediné Syn, a komuž by chtěl Syn zjeviti.

23. A obrátiv se k učedníkům obzvláštně, řekl: Blahoslavené * oči, kteréž vidí, co vy vidíte.

24. Nebo pravím vám, že * mnozí proroci i králové chtěli viděti, což vy vidíte, ale neviděli, a slyšeti, což vy slyšíte, ale neslyšeli.

25. A aj, jeden * zákonník vstal, pokoušeje ho, a řka: Mistře, o čemž čině, život věčný dědicně obdržíš?

26. A on řekl jemu: V zákoně co jest psáno? Kterak čteš?

27. A on odpovědv, řekl: Milovati srdce svěc a ze vsi duše své, a ze vsi síly své, i ze vsi mysli své, a bližního o svého jako sebe samého.

28. I řekl mu: Pravěť jsi odpověděl. To čin, * a živ budeš.

29. On pak chtěje se sám ospravedlniti, dí Ježíšovi: A kdo jest * muj bližní?

30. I odpovědv Ježíš, řekl: Clořich jeden šel z Jeruzaléma do Jericha, i upadl mezi lotry. Kterž obloupiše jej a zranivše, odešli, odpolu živého nechavše.

31. I přihodilo se, že kněz jeden šel touz cestou, a uzřev jej, pomínil.

32. Též i Levita přišed až k tomu místu, a uzřev jej, pomínil.

33. Samaritán pak jeden, cestou se ubíraje, přišel až k němu, a uzřev jej, milosrdenstvím hnuť jest.

34. A přistoupiv, uvázal rány jeho, naliv oleje a vína, a vloživ jej na hovado své, vedl do hospody, a péci o něj měl.

35. Druhého pak dne odjiti máje, vyňav dva peníze, dal hospodáři, a řekl jemu: Měj o něj péci, a cožkoli nad to vynaložíš, já když se vrátím, zaplatím tobě.

36. Kdo tedy z těch tří zdá se tobě bližním býti tomu, kterýž upadl mezi lotry?

37. A on řekl: Ten, kterýž prokazal milosrdenstvů nad ním. I řekl jemu Ježíš: Jdi, i učiň též.

38. I stalo se, když šli, že on všel do jednoho městčka. Žena pak

jedna, jménem * Marta, přijala jej do domu svého. *Jan.11.1;12.3.8.

39. A ta měla sestru, jménem *Mariá*, kteráž * seděla u noh Ježíšových, poslouchala slova jeho. *Sk.22.8.

40. Ale *Marta* pečlivá byla při mnohé službě. Kteráž přistoupivši, řekla: Pane, nemáš-liž o to péče, že sestra má nechala mne samé sloužiti? Protož řci jí, ať mi pomůže. *Sk.22.8.

41. A odpověděv, řekl jí Ježíš: *Marta, Marta*, pečlivá jsi, a rnoutíš se při mnohých věcech.

42. Ale * jednohoť jest potřebí. *Mariáť* dobrou stránku vyvolila, kteráž nebude odjata od ní. *Lk.10.41.42.

KAPITOLA 11.

Pán utí modlitbě, 14. Čábelství vymítá, 15. správu o svém skutku činí, 29. znamená křesťanskou křesťanskou službu, 43. a na farizee bídí, 44. a vydváží.

I stalo se, když se na jednom místě modlil, když přestal, řekl jemu jeden z učedníků jeho: Pane, nauč nás modlitii se, jako i Jan učil učedníky své.

2. I řekl jim: Když se modlíte, říkejte: * Otče o nás, kterýž jsi v nebesích, posvěť se * jméno tvé. Přid' království oo tvé. Buď vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi. *Mat.6.9.10.11.12.13.

3. Chléb * náš vezdejší dávej nám každého dne. *Mat.6.11.

4. I * odpusť nám hříchy naše, nebo i my o odpouštíme všelikému vinníku svému. A * * neuvoď nás v pokušení, ale zbav o nás od zlého. *Mat.6.12.

5. I řekl jim: Kdo * z vás bude mítí přítele, a půjde k němu o půlnoční, a d' jemu. Přítelem, půjč mi tři chleby. *Lk.11.6.7.

6. Nebo přítel můj přišel s cestý ložil před něj. *Lk.11.6.7.

7. A on vnitř jsa, odpověděl by: Nečin * mi nevolte; dvéře již zavřeny, a dítky mé se mnou jsou v pokoji. Nemohu vstáti a dáti tobě. *Lk.11.6.7.

8. Právím vám: Ačť nedá jemu, vstane, proto že jest přítel jeho, ale však pro nezdědnost jeho vstane, dá jemu, kolikžkoli potřebuje. *Lk.11.6.7.

9. I jáť pravím vám: * Prostě, a buďtež vám dáno; hleďte, a na-

leznete; tlučte, a buďtež vám otevřeno. *Mat.7.7; 9.13.29.

10. Nebo každý, kdož prosí, běže; a kdož hledá, nalézá; a * tomu, kdož tluče, bude otevřeno. *Mat.7.7; 9.13.29.

11. Kterého pak z vás otec * proslil by syn za chléb, zdali kamene podá jemu? Aneb z rybu, zdali místo ryby dá jemu hada? *Mat.7.9.10.11.

12. Aneb proslil-li by za vejce, zdali podá jemu štra? *Mat.7.9.10.11.

13. Poněvadž tedy vy, jsouce zli, umíte dobré dary dávatí dětem svým, čím více Otec váš nebeský dá Duchu svatého tomu, kterýž ho prosí?

14. I vymítal * čábelství, a to bylo němě. Stalo se pak, když vyděšil čábelství, mluvil ten němý. I divili se zástupové. *Mat.9.33.34.

15. Ale některý z nich pravil: * Skrze Belzebuba, kníže čábelské, vymítá čábel. *Mat.9.34.

16. A jini * pokoušejíce, znamenali od něho hledati s nebe. *Mat.12.28.

17. Ale on * znaje myšlení jejich, řekl jim: Každé o království samo v sobě rozdělené pustne, i dům rozdvojený padá. *Mat.12.28.29.

18. Jestližež jest pak i satan proti sobě rozdělen, kterážž stane království jeho? Nebo pravíte, že já skrze Belzebuba vymítám čábel.

19. Jestliže já skrze Belzebuba vymítám čábel, synové vaší skrze koho vymítají? Protož oni soudcové vaši budou. *Mat.12.30.

20. Pakliť * přstem Božím vymítám čábel, jistěť přišlo k vám království Boží. *Mat.12.31.

21. Když silný oděnce ositíhá sílné své, v pokoji jsou všecky věci, kteréž má. *Mat.12.32.

22. Pakli by * silnější než on přijde, přemohl jej, všecka oděni jeho odejme, v něž úfal, a loupeže jeho rozdělí. *Mat.12.33.

23. Kdož * není se mnou, proti mně jest; a kdož neshromáždí se mnou, rozptýluje. *Mat.12.34.

24. Když * nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinuti. A nalezna, dí: Vráťim se do domu svého, odkudž jsem vyšel. *Mat.12.43.

25. A přijde, nalezne vymetený a ozdobený. *Mat.12.44.

26. Tehdy jde, a přijme k sobě

jinych sedm duchů horších, než jest sám, a vejduce, přebývají tam. I jsou poslední věci * člověka toho horší nežli první. *Lk.11.20.21.

27. I stalo se, když on to mluvil, že pozdvihši hlasu jedna žena z zástupu, řekla jemu: Blahoslavený život, kterýž těbe nosil, a prsy, kterýchž jsi požíval. *Lk.11.27.

28. On pak řekl: Anobř * blahoslavení, kteříž slyší slovo Boží, a ostrihají jeho. *Lk.11.28.

29. A když se zástupové scházeli k němu, počal praviti: Pokoleni toto * neslechetné jest. Znamení vyhledává, ale znamení jemu nebude dáno, než znamení to o Jonášu proroka. *Mat.12.29.30.

30. Nebo jakož Jonáš učiněn byl znamením Ninivitským, takť bude i Syn člověka pokoleni tomuto. *Mat.12.31.

31. Královna * od poleadne stane na soud, s muži pokoleni tohoto, a odsoudí je. Nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Salomounovu, a aj, více než Salomoun tou. *Lk.11.31.32.

32. Muži Ninivitiští povstanou na soud s pokolením tímto, a odsoudí je. Nebo * činili pokání k kázání Jonášovu, a aj, více nežli Jonáš tulo. *Lk.11.32.

33. Zádny * rozsvítě svíce, ne postaví ji do skryše, ani pod kolec, ale na svícen, aby ti, kteříž vcházejí, světlo viděli. *Mat.5.15.

34. Svíce * těla jest oko. Když by tedy oko tvé sprostné bylo, i pakliť bude neslechetné, i tělo tvé tmavé bude. *Mat.6.22.

35. Viziž tedy, aby světlo, kteréž jest v tobě, nebylo tmou. *Mat.6.23.

36. Pakli celé tělo tvé světlé bude, nemaje žádné čásky tmavé, budeť všecko tak světlé, že tě jako svíce bleskem osvítí. *Mat.6.24.

37. A když on mluvil, posíl ho jeden farizeu, aby obědval u něho. A všed, posadil se za stůl. *Mat.6.25.

38. Farizeu, pak viděv to, podivil se, že * se neumyl před obědem. *Mat.15.2.3.

39. I řekl Pán jemu: Nyni vy farizeové povrchu konvice a misy čistíte, ale to, což vnitř jest u vás, plno jest loupeže a neslechetnosti. *Mat.23.5.

40. Blázni, zdalíž ten, kterýž u-

činil, což zevnitř jest, nečinil také i toho, což jest vnitř?

41. Ale však i z toho, což máte, dávejte * almužnu, a aj, všecky věci vaše čisté budou. *Lk.11.41.42.

42. Ale běda vám farizeum, že desátky dáváte z máty a z routy, a ze všeliké byliny, ale o opouštění soud a lásku Boží. Tyto věci měli jste činiti, a oněch neopouštíte. *Mat.23.23.

43. Běda vám farizeum, * nebo milujete první místa v školách a pozdravování na trzích. *Lk.11.43.44.

44. Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, nebo jste * jako hrobové nepatrní, a lidé chodíce po nich, nevědí. *Mat.23.27.

46. A on řekl: I vám zákonníkům běda, nebo * obtěžujete lidi břemeny nesnesitelnými, a sami se těch břemen jedním prstem nedotýkáte. *Mat.23.4.5.6.7.8.9.10.

47. Běda vám, proto že * vzděláváte hroby prorocké, kteréž otce-ly, a z těch některé o mordovati budete, a jiné vyháněti. *Mat.23.31.32.

48. A tak osvědčujete a potvrzujete skutků otců svých. Nebo nezajisté zmordovali je, vy pak vzděláváte hroby jejich. *Mat.23.33.

49. Protož i Moudrost Boží řekla: Pošit * k nim proroky a apoštoly, a z těch některé o mordovati budete, a jiné vyháněti. *Mat.23.34.35.

50. Aby požádáno bylo od tohoto pokoleni krve všech proroků, kteréž vyhlta jest od ustanovení světa, *Mat.23.35.36.

51. Od krve * Abelovy až do krve Zachariášovy, kterýž zahynul mezi oltářem a chrámem. Jistě, pravím vám, požádáno jí bude od pokoleni tohoto. *Mat.23.37.38.

52. Běda vám * zákonníkům, nebo jste vzali klíč umění; sami jste nevěšili, a těm, kteříž vcházejí, zbránili jste. *Mat.23.13.

53. A když jim to mluvil, počali zákonníci a farizeové přisně na něj doťrati, a k mnohým řečem přičiny jemu dávali. *Mat.23.14.

54. Úklady čimice jemu, a hledající popadnouti něco z úst jeho, aby jej obžalovali. *Mat.23.15.

KAPITOLA 12.

zákonníci kvas. 4. Koho se bát. 15. La-
komství a nezdržená péče. 35. Napomenutí
k bedlivosti. 47. Prořvšenství významu
pravdy. 54. Obvinění z nashodění hlou-
postí. 59. Pohrůžka neustupným.

A v tom, když se na tisíce lidu
sešlo, tak že jedni druhí velmi
tlacili, počal mluvit k učední-
kům svým: Nejprředněji se varuj-
te od kvasu farizeu, kterýž jest
pokrytství.

2. Neboť * nic není skrytého, což
by nemělo býti zjeveno; aniž jest
co tajného, jesto by nemělo býti
zvědino. *Job 12,22. Mat. 10,26. Mark. 4,32.

3. Protož to, co jste pravili ve
tmách, bude na světle slyšáno, a
co jste v uši šeptali v pokojích,
hlásáno bude na sfirechách.

4. Pravím pak vám přátelům
svým: Nestrachujte * se těch, kte-
říž tělo zabijejí, a potom nemají,
co by více učinili. *Jer. 1,8.

5. Ale ukáží vám, koho se máte
báti: Bojte se toho, kterýž, když
zabije, má moc uvrci do pek-
ného ohně. Jistě, pravím vám,
toho se bojíte.

6. Zdalíž * nebývá pět vrabečků
prodáváno za dva penízky? A je-
den z nich není v zapomenutí
před Bohem. *Mat. 10,29.

7. Nýbrž i * vlasové hlavy vaší
bojítež se, mnohoť vy vrabečků
převyšujete. *1 Sam. 14,45. 11 Sam. 14,11.

8. Pravím pak vám: * Každý
kdož by koli vyznal mne před
lidmi, i Syn člověka vyzná jej
před anděly Božími. *Mat. 10,32.

9. Kdož by mne pak * zapřel
před lidmi, zapřít bude před an-
děly Božími.

10. A každý * kdož dí slovo
proti Synu člověka, bude mu od-
puštěno, ale tomu, kdož by se
Duchu svatému rouhal, nebudeť
odpuštěno.

11. Když * pak vás voditi budou
do škol a k vládarům a k moc-
ným, nepečujte, kterak aneb co
byste odpovídali, aneb co byste
mluvili. *Mat. 10,16. Mark. 13,11.

12. Duch svatý zajistě naučí vás
v tu hodinu, co byste měli mluvit.

13. I řekl jsem jeden z zástupu:
Mistré, rci bratru mémú, ať roz-
dělí se mnou dědictví.

14. A on řekl jemu: Člověče, kdo
mne ustavil soudcím aneb dělicím
nad vámi?

15. I řekl jim: Vítězte * a vystří-
hejte se od lakomství; neboť o ne
v rozhodnutí statku něčto život
jeho záleží. *1 Tim. 6,10. 1 Jan. 5,21. *Mat. 4,4.

16. Pověděli pak jim podoboh-
ství, řka: Člověka jednoho boha-
tého hojně úrody pole přineslo.

17. I přemýšľoval sám v sobě,
řka: Co učiním? Nebo nemám,
kde bych shromáždil úrody své.

18. I řekl: Toto učiním: Zbořím
stodoly své, a větších nastavím.
a tu shromáždím všechny své úro-
dy i zhojí svá.

19. A čím duši své: Duše, * máš
mnoho statku složeného za mnohá
léta, odpočivej, o jez, pl, méj
dobrou vůli. *1 Kor. 15,32. *Kaz. 2,1.

20. I řekl jemu Bůh: * O blázne,
této noci požádají duše tvé od
tebe, a to, cozs připravil, o či
bude? *Z. 59,7. *Z. 39,7. Jer. 17,11.

21. Takť jest, kdož sobě po-
klady shromáždí, a není v Bo-
hu bohatý.

22. Řekl pak učedníkům svým:
Protož pravím vám: Nebudte
* pečliví o život svůj, co byste
jedli, ani o tělo, čím byste se
odívali. *Mat. 6,25-31. 1 Tim. 6,8. 1 Petr. 5,7.

23. Život více jest nežli pokrm,
i tělo nežli oděv.

24. Patřte na * havrany, žeť ne-
sejí, ani nežnou, a nemají spížir-
ny, ani stodoly, a však Bůh živi
je. I čím v větší vážnosti jste vy
než ptactvo? *Job 39,41. Z. 147,8.

25. A kdož pak * z vás postěví
mysle, muž přidati kás postěví
svě loket jeden? *Mat. 6,27.

26. Poněvadž tedy nemůžete s to
býti, což nejmenšího jest, proč
se o jiné věci staráte?

27. Patřte na * květk, kterak ros-
tou, nedělají, ani přídou, pravím
pak vám, že o tom ani Salomon ve
vší slávě své nebyl tak odin, jako
jedno z těchto.

28. A poněvadž trávu, kteráž
dnes na poli jest, a zitra do pecl
uvrzena bývá, Bůh tak odívá, čím
více vás, o mále víry?

29. I vy nehleďtež toho, co byste
jedli, aneb co byste pili, aniž o to
roztržité mysli budete.

1) Bibl. kral. z r. 1618: přivratec.

30. Nebo * těch všech věcí naro-
dové světa tohoto hledají, Otec
pak váš ví, že těch věcí potre-
buje. *Mat. 6,32.

31. Ale raději * hledejte králov-
ství Božího, a tyto všechny věci
budou vám přidány. *1 Kral. 3,11. Z. 37,26. Mat. 6,33.

32. Nebož se, o malické stáde,
neboť se * zalíbilo Otci vašemu
dávati vám kráľovství. *Mat. 11,26.

33. Prodávajte * statky své, a
dávejte almužnu. Dělejte sobě
kterky, kteréž nevetšíj, o poklad,
kterýž nehyne v nebesích, kdež kza-
děl dojíti nemůž, aniž mol kza-
děl. *Mat. 19,21. Sk. 2,45. *Mat. 6,19. 1 Tim. 6,19.

34. Nebo kdež jest * poklad váš,
tut bude i srdce vaše. *Mat. 6,21. Kol. 3,11.

35. Budtež * bedra vaše přepá-
saná, a svíce o hořící. *Efez. 6,14. 1 Petr. 1,13. *Mat. 24,1-7.

36. A vy podobní lidem očeká-
vajícím Pána svého, až by se
vrátil z svadby, aby hned, jakž
by přišel a potloukl, otevřeli jemu.
37. Blazc služebníkům těm, kte-
réž přijda Pán, nalezi by, a oni
bdi. Amen pravím vám, že pře-
dáče se, a vsadí je za stůl, a cho-
dě, bude jim sloužit.

38. A přišel-liž by v druhé
bděni, a pakliž by v třetí bděni
přišel, a tak je nalezi, blahosla-
vení jsou ti služebníci.

39. Toto pak vězte, že * byť vě-
děl hospodář, v kterou by hodi-
nu měl zloděj přijiti, bděl by za-
jistě, a nedal by podkopati domu
svého. *Mat. 24,43. 1 Tes. 5,2. 11 Petr. 3,10. Z. 3,8.

40. Protož * i vy budete hotovi,
nebo v kterou o hodinu nenad-
jete se, Syn člověka přijde. *Mat. 24,44. Mark. 13,35. 1 Tes. 3,13.

41. I řekl jemu Petr: * Pane,
nám-li pravíš toto podobohství,
čiji všemchnm? *Mark. 13,37.

42. I dí Pán: Kdo * jest věrný
sařaf a o opatrný, jehož by usta-
novil pán nad čeledi svou, aby
jim v čas dával vyměněny po-
krm? *Mat. 24,45. 1 Kor. 4,2.

43. Blahoslavený služebník ten,
kteréhož, když by přišel pán je-
ho, nalezne, an tak čim.

44. V pravdě pravím vám, * že
nade všim statkem svým ustanoví
jedi. *Mat. 25,21,25.

45. Pakli by řekl služebník ten
v srdci svém: Prodlévá přijiti
pán můj, i počal by bít služební-
ka.

46. Přijdeť pán služebnika toho
v den, v kterýž se nenaděje, a v
hodinu, kteréž neví. I oddělř jej,
a dři jeho položí s nevěrnými.

47. Služebník * pak ten, kterýž
by znal vůli pána svého, a nebyl
bit bude velmi. *Jak. 4,17.

48. Ale kterýž neznal, a činil
hodné věci trestání, bit bude méně.
Každému pak, komuz jest
mnoho dáno, mnoho bude od ně-
ho požádáno; a komuť mnoho po-
ručili, víceť požádají od něho.

49. Oheň přišel jsem pustiti na
zemi, a co chce, jestližež již hoří?
50. Ale křtem * mam křten býti,
a kterak jsem ssouzen, dokudž se
nevynonám! *Mat. 30,22. Mark. 10,38.

51. Což se domníváte, * že bych
přišel pokoj uvěsti na zemi? Ni-
koli, pravím vám, ale rozdělení
koli. *Mat. 10,21,34.

52. Nebo již od této chvíle bude
jich pět v jednom domě rozděleno,
tři proti dvěma, a dva proti
třem.

53. Bude rozdělen * otec proti
synu, a syn proti otci, matě proti
dceři, a dcera proti matěri, sve-
graše proti nevěstě své, a nevě-
sta proti svegruší své. *Mte. 7,6.

54. Pravit také i zástupům: Kdž
vidáte * oblak, an vzhází od zá-
padu, hned pravíte: Přítval ide,
a tak bývá. *Mat. 16,2.

55. A kdž od poledne vřir věje,
říkate: Bude horko, a býváť.

56. Pokrytci, způsob země i ne-
tohoto času nesoudíte?

57. Ano proč i sami od sebe ne-
soudíte, což spravdivého?

58. Kdž pak jdcs * s protivní-
kem svým k vrchnosti, na cestě
přičti se o to, abys byl zproštěn
od něho, aby snad neřahl tebe k
soudci, a soudec dal by tebe bi-
řici, a biřic vsadil by tě do za-
láři. *Mat. 5,25. Mat. 5,25.

59. Pravím tobě: Nevýjdeš od-
tud, dokudž bys i toho poslednl-
ho halěře nenavrátil.

KAPITOLA 13.

Galilejě, 5. věže v Sioe, 6. řík nepod-
ný, 11. žena v sobota udravena, 18. po-
dobnatř horřice a kvasu, 23. spáčenč
mdlo, 31. Herodes Hřka, 24. pohrůžka
Jeruzalému.

Byli pak tu přítomni času toho
někteři, vypravujice jemu o Ga-

lilejských, kterýchž krev Pilát smísl s obětmi jejich.

2. I odpovéděv Ježíš, řekl jim: Co mňte, že ti Galilejšti byli * větší hršníci nežli všickni Galilejšti, že takové věci trpějí?

3. Nikoli, pravim vám. * Nýbrž nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete. *Jan 9,23. *Ž.13. Pš.1.1.22. Ř.2.3.4.6. *K.19.48.

4. Aneb oněch osmnácte, na kteréž upadla věže v Siloe, a zbíla je, zdali se domnívate, že by oni vinni byli nad všechny lidi, přebývající v Jeruzalémě?

5. Nikoli, pravim vám. Nýbrž nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete.

6. Pověděl pak toto podoběnství: Člověk jeden měl strom fíkuvý štěpený * na vinici své. I přišel, o hledaje ovoce na něm, ale nenašel.

7. I řekl vinatři: Aj, po tři * léta přicházim, hledaje ovoce na tom fíku, ale nenaléžám. * Vytřiž jej. Proč i tu * zemi darmo kazí? *Ř.11.32. *Mat.3.10. *Ř.11.19.20.21. *Z.145.9.

8. On pak odpovéděv, řekl jemu: Pane, ponechejž ho i tohoto léta, až jej okopám a ohnojim, a potom přicházim, hledaje ovoce na něm. *Mat.3.10. *Ř.11.19.20.21. *Z.145.9.

9. Zdali by nesl ovoce. Pakliž neponese, potom vyneš jej. *Mat.3.10. *Ř.11.19.20.21. *Z.145.9.

10. Učil pak v jedné škole v sobotu. A aj, byla tu žena, kteráž měla ducha nemoci osmnáct let, a byla skřícena, a nijakž se nemohla zpřímíti.

11. A uzřev ji Ježíš, zavolal jí k sobě, a řekl jí: Ženo, zproštěj se od nemoci své.

12. I vložil na ni ruce, a i hned zdvihla se, a velebila Boha. Tedy kníže školní odpovéděv, hněvaje se proto, že v den sobotní uzdravoval Ježíš, řekl zástupu: Šest dní jest, v nichž náležjí dělati, pročž v těch přicházejíce, budete uzdravováni, a ne v den sobotní. *II M.30.9. V M.5.13. Ezech.20.12.

13. I odpovéděv jemu Pán, řekl: Pokrytce, zdali jeden každý z vás v sobotu * neodvažuje vola svého neb osla od jesli, a nevodi napájet? *Mat.12.11. Mark.3.2. Jan 7.23.

14. Tuto pak dcera Abrahamova, kterouž byl svázal satan, až již osmnácte let, což nemědia býti

rozvazána z svazku tohoto v den sobotní?

15. A když on to pověděl, zastyděl se všickni protivníci jeho, ale všecken lid radoval se ze všech těch slavných skutků, kterých se dával od něho.

16. I řekl: Čemu podobno jest království Boží, a k čemu je přirovnám? *Mat.13.31. Mark.4.31.

17. Podobno jest * zrnku horčičnému, kteréž vzav člověk, uvrhl do zahrady své. I rosilo, a učíměno jest v strom veliký, a ptactvo nebeské hnízdá sobě dělají na ratolestech jeho.

18. A opět řekl: K čemu připodobnim království Boží? *Mat.13.31. Mark.4.31.

19. Podobno jest kvasu, kterýž vzavši žena, zadělala ve třech měřících mouky, až zksalo všecko.

20. I chodil po městech a městech, uče, bera se do Jeruzaléma. *Mat.7.18. Ř.10.12. II Tim.4.7.

21. Když vstane hospodář, a zavře dvěře, a počnete vně státi a tlouci na dvěře, řkouce: * Pane, pane, otevři nám, a on odpovídaje, díj vám: Neznám vás, odkud o jste: *Mat.25.11. 26. 27. Tedy počnete říci: * Jidali jsme a pijeli před tebou, a na ulicích našich jsi učival. *Mat.27.22. *Z.6.9. Mat.7.23. 25.41.

22. I dí: Pravim vám, neznám vás, odkud jste. Odejdětež * ode mne, všickni činitelé nepravosti.

23. Tamf bude * pláč a škřípení zubů, když uzřite Abrahamu a Izáka a Jákoaba, a všechny proroky v království Božím, sami pak se-be vyhnají ven. *Mat.8.12. 13.42. 24.51.

24. I přijdouť od východu, a od západu, a od půlnoci, i od poleďne, a budou stoliti v království Božím. *Ř.2.2. Mal.1.11. Mat.8.11.

25. A aj, jsouť * poslední, kteříž budou první, a jsou první, kteříž budou poslední. *Mat.19.30.

26. A v ten den přistoupili někteří z farizejů řkouce jemu: Vyjdi, * a odejdiž odsud, nebo Herodés chce tě zamordovati. *K.5.8.

27. I řekl jim: Jdouce, povězte

líšce té: Aj, vymítám ďábly, a uzdravuji dnes i zitra, a třetého dne dokonám.

28. Ale však musim dnes a zitra i po zejtrí choditi; neboť nelze proroku zahynouti kromě Jeruzaléma.

29. Jeruzaléme, * Jeruzaléme, ještě morduješ proroky, a ka-menuješ ty, kteříž k tobě bý-vají poslání, kolikrát jsem chtěl shromážditi dítky tvé, jako sle-pice kuráťka o svá pod křídla? Ale nechcěti jste. *Mat.23.37. Ř.17.8. 9.14.

30. Aj, * zanechán bude vám dům váš pustý, ale jisté pravím vám, že nikoli mne neuzříte, až přijde, když dite: O Pó-žeňmaný, kterýž se béře ve jměnu Páně. *Z.69.26. Iz.1.7. Ř.1.118.26.

KAPITOLA 14.
Pán uzdravil vodnotelného, ku počefe aloušil, 16. podoběnství o věceři předtožil, 25. a pravěmu sebe následovávám příklady dvěma poncili.

I stalo se, když všel Ježíš do domů nějakého knížeť farizejského v sobotu, aby jedl chléb, že * oni šetřili ho. *Z.37.82. Mark.3.2.

2. A aj, člověk nějaký vodnotelný byl před ním. *Mat.7.18. Ř.10.12. II Tim.4.7.

3. I odpovéděv Ježíš, dí zákoníkům a farizeum, řka: Slušli-li * v sobotu uzdravovati? *K.6.9. Mat.12.10.

4. Oni pak mřčili. Tedy on dosáh jeho, uzdravil a propustil. *Mat.12.10.

5. A odpovéděv jim, řekl: Či z vás osel aneb vůl upadl by do studnice, a ne i hned by ho vy-táhl v den sobotní?

6. I * nemohli jemu na to odpověditi. *Mat.23.46. II Sam.3.11.

7. Pověděl také i pozvaným podoběnství, (spatřiv to, kterak přední místa vyvolovali.) řka jim: *Mat.23.46. II Sam.3.11.

8. Kdybys byl od * někoého pozván na svadbu, nesedej na předním místě, abys snad vzacnějši než ty nebyl pozván od něho. *Pš.1.25.67.

9. A přijda ten, kterýž tebe i onoho pozval, řekl by tobě: Dej tomuto místo. A tedy počal bys s hanbou na posledním místě seděti. *Mat.23.46. II Sam.3.11.

10. Ale když bys byl pozván, jda, posaz se na posledním místě. A kdyby přišel ten, kterýž tebe pozval, řekl by tobě: Příteli, po-

sedni výše, tedy budeš mítí chválu před spolustolci. *Ezech.4.11.

11. Nebo * každý, kdož se povyšuje, bude ponížěn; a kdož se poníží, bude povýšen. *Job 22.29. Pš.1.23. Ezech.31.23. Mat.23.12. Ř.1.5.6.

12. Pravit také i tomu, kterýž ho byl pozval: Když činis * oběd, neb večeri, nezov přátel svých, ani bratři svých, ani příbuzných svých, ani sousedů bohatých, aby snad i oni zase nezvali tebe, a měl bys odplatu. *K.6.82.

13. Ale když činis hody, * povolaj chudých, chromých, kulhavých, slepých, *Pš.1.23. Kaz.11.1.

14. A blahoslavený budeš. Neboť nemají odkud by odplatili tobě, ale budeš odmlaceno * při vzkřísení spravedlivých. *Pš.1.19.17. Mat.6.4.

15. I uslyšav to jeden z spolupřisědicích, řekl jemu: Blahoslavený, kdož jí chléb * v království Božím. *K.13.29. Ž.19.8.

16. On pak řekl jemu: Člověk nějaký učinil * večeri velikou, a pozval mnohých. *Pš.1.19.17. Mat.6.4.

17. I poslal služebníka svého v hodinu večere, aby řekl pozvaným: Poďte, * nebo již připraveno jest všecko. *Pš.1.19.17. Mat.6.4.

18. I počali se všickni jednomyslně vymlouvat. První řekl jemu: Ves jsem koupil, i musim vyjiti a shlédnouti jí; prosim tebe, vymluv mne.

19. A druhý řekl: Patero spřezeni volti koupil jsem, a idu, abych jich zkusil; prosim tebe, vymluv mne.

20. A jiný dí: Ženu jsem pojal, a protož nemohu přijiti. *Pš.1.19.17. Mat.6.4.

21. I navrátil se ten služebník, zvětšoval ty věci pánu svému. Tedy rozhněvav se, hospodář řekl služebníku svému: Vyjdi rychle na rynek a na ulice měst, a chudé, i chromé, i kulhavé, a slepé uveď sem. *Ezech.4.11.

22. I řekl služebník: Pane, * sta-lo se, jakž jsi rozkázal, a ještěť místo jest. *Sk.19.46. Ř.11.18.42.

23. Tedy řekl pán služebníku: Vyjdiž na * cesty a mezi ploty, o * a přimůž vjiti, až se naplní dům můj. *Sk.19.46. Ř.11.18.42.

24. Nebo pravim vám, že žádny z mužů těch kteříž pozváni byli, neokusi večere mé. *Pš.1.19.17. Mat.6.4.

25. Sli pak mnozi zástupové s nim. A obrátiv se, řekl jim:

26. Ide-li kdo ke mně, a nemá-li

v * nenávisti otce svého, i mateře, i ženy, i dětí, i bratří, i sestřím, ano i té duše své, nemůž býti mým učedníkem. *v.1.33,9. Mat.10,37.

27. A kdožkoli * nenese kříž své svého, a jde za mnou, nemůž býti mým učedníkem. *k.1,33. Mat.10,38; 16,24.

28. Nebo kdo z vás jest, chtěje stavěti věži, aby prvě sedna, nepočil nákladu, má-li to, nač by ji dokonal?

29. Aby snad, když by základ položil, a dokonati nemohl, vsičkni, kteříž by to viděli, nepočali se posmívati jemu.

30. Řkouce: Tento člověk počal stavěti, a nemohl dokonati.

31. Aneb který král, bera se k boji proti jinému králi, zdalíž prvě nesedne, aby se poradil, mohl-li by s desíti tisíci potkati táhne proti němu?

32. Sic jinak, když by onen ještě podal od něho byl, pošle posly k němu, žádaje za to, což jest ku pokoji.

33. Tak zajisté každý z vás kdož se neodřekne všech věcí, který-miž vládně, nemůž býti mým učedníkem.

34. Dobráť jest sul. Pakli sůi bu-díc zmařena, čím bude napravena?

35. Ani do země, ani do hnoje se nehodí: ven ji vymítají. Kdo * má uši k slyšení, slyš. *Mat.11,15.

KAPITOLA 15.

Kající Pán přijímá je, 4. nebo i těch podobnatvím, ano i příkladem 11. marnotratného syna zastával.

Přibližovali se pak * k němu vsičkni publikáni a hříšníci, aby ho slyšeli. *Mat.9,10. Mark.9,15.

2. I reptali farizeové a zákonníci, řkouce: Tento * hříšníky přijímá, a jí o s nimi. *k.7,39. ev. Mat.11,19.

3. I pověděl jim podobensví toto, řka: 4. Kdyby někdo z vás měl * sto ovec, a ztratil by jednu z nich, zdalíž by nenechal devadesáti devíti na poušti, a nešel o k té, kteráž zahynula, až by i nalezl ji?

5. A nalezná, vložíl by na ramena svá s radostí. 6. A přijda domů, svolal by přítely a sousedy, řka jim: Spolu radujte se se mnou, nebo jsem * nalezl ovci svou, kteráž byla zahynula. *I Petr.2,25.

7. Pravitě vám, že tak jest radost v nebi nad * jedním hříšníkem pokaním činícím větší, než nad devadesáti devíti spravdivými, kteříž nepotřebují pokanění. *k.3,39.

8. Aneb žena některá mající šestáť deset, ztratila-li by jeden groš, zdalíž nezazě svíce, a nemete domnu, a nehledá pilně, dokudž nenalezne?

9. A když nalezně, svolá přítelkyně a sousedy, řkuci: Spolu radujte se se mnou, nebo jsem našla lezla groš, kterýž jsem byla ztratila. *k.1,58.

10. Takť, pravím vám, že jest radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem pokaním činícím.

11. Rekl také: Člověk jeden měl dva syny.

12. Z nichž mladší řekl otci: Otče, dej mi díl statku, kterýž mně náleží. I rozdělil jim statek.

13. A po nemnohých dnech, shrómáždív všecko mladší ten syn, odšel do daleké krajiny, a tam rozmrhal statek svůj, byv prostomápně živ.

14. A když všecko utratil, stal se hlad veliký v krajině té, a on počal nouzi trpěti.

15. I všed, přidržel se jednoho měščína krajiny té, a on jej poslal na pole své, aby pásí vepře.

16. I žadal nasýtití břicho své miátem, kteréž svině jedly, ale žádný nedával jemu.

17. Příšed pak sám k sobě, řekl: Jak mnozi nájemníci u otce mého hladem žijou! Já chleba, a * já hladem žiju!

18. Vstana, * půjdu k otci svému, a dim jemu: Otče, zhrěšil jsem proti tebe i před tebou, a jsem proti tebe i před tebou.

19. Aníž jsem hoden více slouiti synem tvým. Učiň mne jako jednoho z nájemníků svých.

20. I vstav, šel k otci svému. A když ještě * opodal byl, uziel jej otec jeho, a milosrdenstvim byv hnut, přiběh, padl na šíji jeho, o a políbil ho.

21. I řekl jemu syn: Otče, zhrěšil jsem proti tebe i před tebou, aníž jsem hoden více slouiti synem tvým. *k.2,39. Efez.2,13.17. 911 Sam.14,89.

22. I řekl otec služebníkům svým: Přineste * to roucho pivní, a oblecte jej, a dejte o prsten na ruku jeho a obuv * na nohy.

23. A řka: * I Kor.11,22. Efez.2,15.

23. A přivedouce to * tele tučné, zabíte, a hodujete, budme veselí. *Iz.25,6.

24. Nebo tento syn můj byl * u-mřel, a zase ožil; byl zahynul, a nalezten jest. I počali veseli býti. *Efez.2,15.

25. Byl pak syn jeho * starší na poli. A jda, když se přibližoval k domu, uslyšel zpívání a hluk veselících se.

26. I povolav jednoho z služebníků, otázal se, co by to bylo. 27. A on řekl jemu: Bratr tvůj přišel, i zabil otce tvůj tučné tele, že ho zdravého přijal.

28. I * rozhrěval se, a nechťel vřítí. Otec pak jeho vyšed, prosil ho. *Mat.20,11.15. Sk.11,17.18.

29. A on odpovědév, řekl otci: Ať, tolik let sloužím tobě, a nikdy jsem příkazani tvého nepřestoupil, a však nikdy jsi mi nedal kozelce.

30. Ale když svými vesel pobyl, tyž prožral statek tvůj s nevěstkami, přišel, zabil jsemu to tele tučné.

31. A on řekl jemu: * Synu, ty vždycky se mnou jsi, a všechny věci mé jsou tvé. *R.9,4.

32. Ale veselili * a radovali se nalezelo. Nebo bratr tvůj tento byl umřel, a zase ožil; zahynul byl, a nalezten jest. *k.10,1.2.3.

KAPITOLA 16.

O vládně nepřavém, 19. o službě avěma pánům, 14. o lakomých farizeích, 16. o cíti zákona a proroků, 18. o nepropouštění ženy, 19. o bohatci a Lazarovi.

Pravil pak i učedníkům svým: Člověk jeden byl bohatý, kterýž * měl šafáře; a ten obžalován jest před ním, jako by mrhal statek jeho. *I Kor.4,4.

2. I povolav ho, řekl jemu: Což to slyším o tobě? Vydej počet z vládarství svého, nebo jíz nebudeš moci děle vládnouti.

3. I dí vládar sám v sobě: Co učiním? Teď pán můj odjímal ode mne vládarství. Kopatí nemohu, žebrati se slydím.

4. Vim, co učiním, aby, když budu du zvan z vládarství, přijali mne do svých domů. 5. I zvolav jednoho každého služebníka pana svého, řekl prvím: Jaks mnoho dlužen panu mému?

6. A on řekl: Sto tun oleje. I řekl mu: Vezmi rejstřa svá, a sedna rychle, napiš padesát.

7. Potom druhému řekl: Ty pak jaks mnoho dlužen? Kterýž řekl: Sto korců pšnice. I di mu: Vezmi rejstřa svá, a napiš osmdesát.

8. I pochvátil ten pán vládatě toho nepřavého, že opatrně učil. * Nebo synové tohoto světa opatrnější jsou, než synové světa v svých věcech. *Efez.5,8. 1 Petr.5,6.

9. I jaf pravím vám: Čiňte * sobě přátely z mamony nepřavosti, aby, když byste zhnuli, přijali vás do oněch věčných stanů. *Mat.6,20. 1 Tim.6,19.

10. Kdo jest věrný * v mále, i ve mnoze věrný jest. A kdož v mále jest nepřavý, i ve mnoze nepřavý. *k.19,17.

11. Poněvadž tedy v mamoně nepřavé věrní jstc nebyli, spravdivě kdo vám svěří?

12. A když jste v cizím věrní nebyli, což vašeho jest, kdo vám dá? 13. Žádný teledin nemůž * dvěma pánům sloužiti. Nežť zajisté jednoho nenávidíti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přidržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti a mamoně. *Mat.6,24.

14. Slyšeli pak toto všechno i farizeové, kteříž byli * lakomi, a posmívali se jemu. *Mat.23,14.

15. I di jim: Vy jste, ještě se sami spravdiví * činite před lidem, o ale Bůhť zná srdce vaše; nebo což jest u lidí vysokého, o-havnost jest před Bohem. *k.18,9. 911 Sam.16,7.

16. Zákon * a proroci až do Jana a od té chvíle království Boží zvěstuje se, a každý se do něho násilně tiskne. *Mat.11,13.

17. Snázeť jest * zajisté nebi i zemi pomínouti, nežli v zákoně o jednomu tylliku zahynouti. *Iz.51,6. Mat.5,18. 912. 40,8. 1 Petr.1,26.

18. Každý, * kdož propustí manžetu svou, a jinou pojmá, cizolož; a kdož propuštěnou od muže pojmá, cizolož. *v. Mat.23,1. Mat.5,29.

19. Byl pak člověk jeden bohatý, a oblahel se v šarlat a v kment, a hodoval na každý den stkvostně. 20. A byl jeden žebrák, jmenem Lazar, kterýž ležel u vrat jeho vředovity.

21. Žádaje nasycen býti těmi drobky, kteříž padali z stolu bohatce. Ale i psi přicházejíce, lizali vrědy jeho. 22. I stalo se, že ten žebrák umřel, a ncsen jest od andětu do

luna Abrahamova. Umřel pak i bohatec, a pohřben jest.

23. Potom v peklu pozvých oč svých, v mukách jsa, uzřel Abrahama zdaleka, a Lazara v lůnu jeho.

24. I zvolav bohatce, řekl: Otče Abrahamě, smiluj se nade mnou, a pošli Lazara, ať omočí konec prstu svého v vodu, a svaží * ja-zyk můj; nebo se o můčim v tom- to plameni.

25. I řekl Abraham: Synu, roz-pomeň se, že ty vzal * dobré věci své v životě svém, a Lazar též zlé. Nyní pak tento se těší, ale ty se mučís.

26. I nad to nade všecko mezi námi a vámi propast veliká utvri- zena jest, aby ti, kteříž chtí odsud k vám jíti, nemohli, ani od onud k nám přejíti.

27. I řekl: Alic prosím tebe, otče, abys ho poslal do domu otce mého.

28. Neboť mám pět bratrů. Ať jim svědčí, aby i oni nepřišli do tohoto místa muk.

29. I řekl jemu Abraham: Měj * Mojžiše * a proroky, nechť jich poslouchají.

30. A on řekl: Nic, otče Abrahamě, ale kdyby kdo z mrtvých šel k nim, budou pokání činiti.

31. I řekl mu: Poněvadž Mojžiše a proroků neposlouchají, aniž byf kdo z mrtvých vstal, uvěřti jemu.

KAPITOLA 17.

Pohoršení, 3. Kajícním odpoutání, 6. moe- vity, 7. Hráská nehdnoat, 11. deset malo- moených, 20. zpřobob přítí; Páně k sou- du, i lidí na avětvě v ten čas.

Tedy řekl učedníkům: Není mož- né, aby nepřišla * pohoršení, ale o bída, skrze kohož přicházejí.

1. Lépe by * mu bylo, aby žer- nov osličí vložen byl na hrdlo je- ho, a uvřzen byl do moře, než by pohoršil jednoho z těchto malič- kých.

2. Setřte se. Zhřešil-li by * pak proti tobě bratr tvůj, potřesci ho, a bude-liť toho želeťi, odpust' mu.

3. A byf pak * sedmkrát za den zhřešil proti tobě, a sedmkrát za jeden obrátil se k tobě, řka: Žel mi toho, odpust' mu.

4. I řekl apoštolé Pánu: Přispoř nám * vřvy.

5. I řekl: Kdyžbyste * měli

vřvy jako zrno horčičné, řekl byste o této morišti: Vykofen se, a přesaď se do moře, a uposlechla by vás.

7. Kdo pak jest z vás, maie slu- žebníka, ještě ote aneb pase, aby jemu, když by se pole navrátil, hned řekl: Pod * sedni za stůl? 8. Anobřž zdali nedí jedmu: Pří- prav, ať povečeřim, a opaše se, služ mi, až se najim a napim, a potom i ty jez a pi?

9. Zdali děkuje služebníkovi tomu, že učinil to, což mu bylo rozká- záno? Nezdá mi se.

10. Tak i vy, když učiníte vše- cko, což vám přikázáno, reče: Služebníci neužiteční * jsme. Což jsme povinni byli učiniti, učinili jsme.

11. I stalo se, když se bral do Jeruzaléma, že šel skrze Samarií a Galilei.

12. A když vcházal do nějakého městčka, potkalo se s nim deset mužů malomocných, kteříž stáli zdaleka.

13. A pozdvihše hlasu, řekl: Ježí- ši prikazateli, smiluj se nad námi. 14. Kteržto on uzřev, řekl jim: Jdouce, * ukážete se kněžím. I stalo se, když šli, že očistěni jsou.

15. Jeden pak z nich uzřev, že svým hlasem velež Boha, 16. A padl na tvář k nohám jeho, díky čně jemu. A ten byl Samaritán.

17. I odpovědvěv Ježíš, řekl: Zda- kdež jich devět? 18. Nemalezli se, aby vrátice se, chválu Bohu vzdali, jedině cizo- zemec tento?

19. I řekl jemu: Vstana, jdi, * vl- ra tvá tě uzdravila.

20. Byv pak otážen od farizeů, když přijde království Boží, odpo- věděl jim, a řekl: Nepřijdeť * krá- lovství Boží s setřením.

21. Aníž řeknou: Aj, * tulo, aneb Aj, tamto. Nebo aj, království Bo- ží jestiť mezi o vámi.

22. I řekl učedníkům: Přijdou dnove, že budete zádati viděti v jeden den Syna člověka, ale ne- uzříte.

23. A dějť * vám: Aj, zde, anebhle, tamto. Ale nechofte, aniž následujete.

Boha nebojím, ani člověka nesty- dim.

5. Však že mi * pokoje nedá tato vdova, pomstím ji, aby naposledy přijduci, neuhaneš mne.

6. I dí Pán: Slyšte, co praví ten soudce nepravý.

7. A což by pak Bůh * nepo- mstil vyvolených svých, ačkoli i- cich k němu dnem i noci, volají- prodlévá jim?

8. Pravím vám, žeť jich brzo pomstí. Ale když přijde Syn člo- věka, zdalíž nalezne viru na zemi? * kteříž v sebe dořfali, že by spravdliivi byli jiných, za nic nevážíce, podobnstvi toto:

10. Dva * muži vstupovali do chrámu, aby se modlili, jeden fa- rizeus, a druhý publikán.

11. Farizeus * stojí, fakto se sam v sobě modlí: Bože, děkuji tobě, že nejsem o jako jiní lidé, dráči, nespravdliivi, cizoložnici, aneb jako i tento publikán.

12. Postím se dvakrát do této dne, desátky * dávám ze všech věcí, kterýmiž vládmu.

13. Publikán pak zdaleka stojí, nechť ani oči k nebi pozdvih- nouť. Ale bil se v prsy své, řka: Bože, buď * milostiv mně, hříš- nemu.

14. Pravím vám: Odsel tento, ospravdlněn jsa, do domu svého, a ne onen. Nebo * každý, kdož se povyšuje, bude ponížěn; a kdož se ponížuje, bude povýšen.

15. Přinášeli * také k němu i nemluvnátka, aby se jich dotýkali. To viděvše učedníci, přimlouvali jim.

16. Ale Ježíš svolav je, řekl: Nechte ditek, * ať jdou ke mně, a nebraňte jim, nebo takovychť jest království Boží.

17. Amen pravím vám: * Kdož by koli nepřijal království Boží- ho jako dítě, nevejdeť nikoli do něho.

18. I * otázalo se ho jedno knize, řka: Mistře dobrý, co čině, život věčný obdržím? * Mat. 19, 16. Mark. 10, 17.

19. I řekl jemu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádny není dobrý, než jediný, toťž Bůh.

20. Umíš prikazati: * Nezcizolo- žíš, nezabiješ, nepokradeš, nepro-

24. Nebo jakož blesk osvčtující se z jedné krajiny, kteráž pod nebem jest, až do druhé, kteráž též pod nebem jest, svítí, tak bude i Syn člověka ve dni svém.

25. Ale nejprvé musí mnoho trpěti, a zavřzen býti od národu tohoto.

26. A jakož se dáto * za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člo- věka. * 1. M. 6, 5. Mat. 24, 37. 1. Petr. 3, 20.

27. Jedli, pili, ženili se, vdávaly se až do toho dne, v kterémž Noé všel do korábu; i přišla potopa, a zahladila všecky.

28. A též podobně, jakž se dáto v dnech * Lotových: Jakž se dáto kupovali, Prodávali, štěpovali, stavěli. * 1. M. 19, 14.

29. Ale dne toho, když * vyšel Lot z Sodomy, o dštil ohněm a sirou s nebe, a zahladil všecky.

30. Takř nápodobně bude v ten den, když se Syn člověka zjeví. 31. V ten den kdo by byl * na sřteše, a nádobí jeho v domu, ne- sstupuj, aby je pobral; a kdo na poli, též nevracuj se zase.

32. Pommčte na Lotovu ženu. 33. Kdož by koli * hledal duši svou zachovati, ztratif ji; a kdož by ji koli ztratil, obživf ji.

34. Pravím vám: V tu noc bu- dou dva na loži jednom; jeden bude vzat, a druhý opuštěn.

35. Dvě budou mieti spoli; jedna bude vzata, a druhá opuštěna. 36. Dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý opuštěn.

37. I odpovědvěvše, řekl jemu: Kde, Pane? On pak řekl jim: Kdež bude tělo, * tamť se shro- máždi i orlice. * Job 39, 30. Mat. 24, 29.

KAPITOLA 18.

K moatbě napomní Pán, 9. Farizeus a publikán, 15. Dítky, 18. Rada knizež bohately dána, 31. Smřť Páně předpo- vědána, 35. Slený uzdraven.

Pověděl jim laké i podobnstvi, kterak by potřebi bylo * vzdycky se modliti a neobležovati,

2. Byla pak vdova v témž měs- tci, i přišla k němu, řkuci: Po- mstí mne nad protivníkem mým.

4. On pak dlouho nechťel. Ale potom řekl sám v sobě: Ať se

mluví křivého svědectví, o cti otce svého i matku svou.

21. On pak řekl: Toho všeho ostříhal jsem od své mladosti. 22. Ale slyšav to Ježíš, řekl mu: Ježíš se * jednoho nedostává. Všecko, což máš, prodej, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi, a pod, následuj mně.

23. On pak uslyšav to, zamroužil se; byl zajiště bohatý velmi. 24. A viděv jej Ježíš zamoučeno, řekl: Aj, * jak nesnadné ti, kdož statky mají, do království Božího vejdu! *Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

25. Snáze jest zajistě velbloudu skrze jehelnou díрку projít, nežli bohatému vjiti do království Božího. 26. Tedy řekl ti, kteříž to slyšeli: I kdož může spasen býti? 27. A on dí: Což * jest nemožného u lidí, možné jest u Boha. *Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

28. I řekl Petr: Aj, my * opustili jsme všecko, a šli jsme za tebou. *Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

29. On pak řekl jim: Amen * pravím vám, že není žádného, kterýž by opustil dům, nebo rodiče, nebo bratři, nebo manželku, nebo dítky, pro království Boží. *Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

30. Aby nevezal v tomto * času mnohem více, v budoucím pak věku života věčného. *Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

31. Tedy pojav dvanácté, řekl jim: Aj, vstupujeme * do Jeruzaléma, a naplní se všecko Synu člověka to, což psáno jest skrze proroky. *Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

32. Nebo * vydán bude pohánům; i bude posmíván, a zlečten, i uplván. *Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

33. A ubíhující, zamordují jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. 34. Oni pak tomu * nic nerozuměli, a bylo slovo to skryto před nimi, aniž věděli, co se pravilo.

35. I stalo se, když se přibližovali k Jericho, * slepý jeden seděl podlé cesty, žebrá. *Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

36. A slyšev zástup pomlující, otázal se, co by to bylo. Ježíš Nazaretský tedy jde. 37. I oznámili jemu, že Ježíš Davidův, smiluj se nadě mnou.

38. I zvolal, řka: Ježíši, synu Davidův, kteříž napřed šli, přimlouvají mu, aby mluval. Ale on mnohem více volal: Synu Davidův, smiluj se nadě mnou.

40. Tedy zastaviv se Ježíš, rozkázal ho k sobě přivésti. A když se přibližoval, otázal se ho. 41. Řka: Co chceš ať učiním? On pak dí: Pane, ať vidím.

42. A Ježíš řekl jemu: Prohlédni. Vira tvá * tě uzdravila. *Mat. 9.29. Mat. 9.29. Mat. 9.29.

43. A i hned prohlédl, a šel za ním, velebě Boha. A všecken lid viděv to, vzdal chválu Bohu. KAPITOLA 19.

Zacheus. 19. Hřívný. 39. Přijev Paně do Jeruzaléma, 45. a vyčkáni chrámu. 2. A aj, muž, jménem Zacheus, a ten byl hejtman nad celnými, a byl bohatý.

3. I * žádostiv byl viděti Ježíše, kdo by byl; a nemohl pro zástup, nebo postavy malé byl. *Jan. 12.21. Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

4. A předběh napřed, vstoupil na strom planého * figu, aby jej viděl; nebo tudý měl jiti. *K. 17.6. Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

5. A když přišel k tomu místu, i řekl jemu: Zachee, spěšně sestup doh, nebo dnes v domu tvém musím zůstati. 6. I sstoupil rychle, a přijal jej radostně.

7. A viděvše to všickni, reptali, řkouce: K člověku hříšnému se obrátil. 8. Stojě pak Zacheus, řekl Panu: Aj, polovici statku svého, Pane, dávám chudým, a oklamal-i jsem v čem koho, navracuji to * čtvrtinám. *Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

9. I dí jemu Ježíš: Dnes spaseni stalo se domu tomuto, proto že i on jest * syn Abrahámův. *K. 19.16. Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

10. Nebo * přišel Syn člověka, aby hledal a spasil, což bylo za-hynulo. *Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

11. Toho když oni poslouchali, promluvil k nim dále podobenzaléma, a že se oni domnívali, že by se hned mělo zjevití království Boží.

12. I řekl: * Člověk jeden rodu znamenitého odesl od daleké krajiny, aby přijal království, a zase se navrátil. *Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

13. I povolav desíti služebníků svých, dal jim deset hřiven, a řekl jim: Kupčetež, dokudž nepřijdu. 14. Měšťané pak jeho nenáviděli ho, a posílali posestiv za ním,

32. Tedy odšedše ti, kteříž byli posláni, našli, jakž jim byl pověděl.

33. A když odvažovali to oslátko, řekli: páni jeho k nim: Proč odvažujete oslátko? 34. A oni řekli: Pán ho potřebuje.

35. I přivedli * je k Ježíšovi, a vloživše roucha svá na to oslátko, vsadili na ně Ježíše. *Jan. 12.14. Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

36. A když on jel, stali roucha svá na cestě. 37. Když se pak již přibližoval k místu tomu, kudyž scházej s hory Olivetské, počalo všecko množství učedníků radostně chváli Boha hlasem velikým ze všech divů, kteréž byli viděli.

38. Řkouce: * Požehnaný král, kterýž se béte ve jménu Páně, o Pokoj na nebi, a sláva na výsostech. *Z. 118.28. 21. Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

39. Ale někteří z farizeů, kteříž tu byli v zástupu, řekli jemu: Mistře, potřesci učedníků svých. 40. I odpověděv, řekl jim: Právím vám: Budou-li tito mlčeti, * kameni hned budou volati.

41. A když se přibližil, uzřev město, plakal * nad ním. *K. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

42. Řka: Ó kdybys * poznalo i ty, a to aspoň v takový tento den byj, které by věci ku pokoji tobě byly, ale skrytof jest to nyní před očima tvými. *V. Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

43. Nebo přijdou na tě dnové, obkličí tě nepřátelé tvoji * vatem, a oblehnuo tebe, a ssouží tě se všech stran. *Ezech. 21.22.23.24. Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

44. A s * zemí srovnají tě i syny tvé v tobě, a nenechajíť v tobě kamene na kameni, proto že jsi nepoznalo času navštívení svého. *K. 21.6. 1. Kr. 19.7. Mich. 3.12. Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

45. A všed do chrámu, počal vymítati prodáváče a kupce z něho, řka jim: * Psáno jest: Dům můj dům modlitby jest, o vy jste jej pak učinili pešší lotrovskou. *K. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

47. I učil na každý den v chrámě. Přední pak kněží i zákoníci i přední v lidu hledali ho za-hladiti. 48. Ale * nenalezli, co by učinili. Nebo všecken lid jej sobě liboval, poslouchaje ho. *K. 4.21. Mat. 19.29. Mat. 19.29. Mat. 19.29.

1) Bibl. kral. z r. 1618: biskupové.

KAPITOLA 20.

čí moci Pán uvaž. 4. Křest Janův odkud. 9. Vínice pronášá. 20. Otázka o daní. 27. S saducei nemá. 41. Křtáska o syn. 46. Výstřaha před zákonníky. I stalo se těch dnů v jeden den, když on * učil lid v chrámě, a kázal evangelium, že přišli k tomu přední kněží a zákonníci s staršími.

2. I řekl jemu: Pověz nám, jakou mocí * tyto věci činíš, aneb kdo jest ten, kterýž tobě tuto moc dal? *
3. I odpověděl, řekl jim: Otížit se i já vás na jednu věc; protož pověztež mi:

4. Křest Janův s nebe-li byl, čili z lidí?

5. Oni pak uvažovali to mezi sebou, řkouce: Jestliže bychom řekli: S nebe, díť: Pročež jste tedy neuvěřili jemu?

6. Pakli díme: Z lidí, lid všecko ukamenuje nás; nebo cele tak * drží, že Jan jest prorok.

7. I odpověděli: Že nevědí, odkud byl.

8. I řekl jim Ježíš: Aníž já vám povím, jakou mocí toto činím.

9. I počal lidu praviti podobnoství toto: Clovek jeden * štípil vinnici, a pronajal ji vinnarům, a sám odšel přes pole na dlouhé časy.

10. A v čas slušný poslal k těm vinnarům služebníka, aby užitek z vinnice dali jemu. Ti pak vinnáři zmrskavše jej, pustili prázdného.

11. I poslal druhého služebníka. Oni pak i toho zmrskavše a zohavivše, pustili prázdného.

12. I poslal třetího. Ale oni i toho zranivše, vystrčili ven.

13. Tedy řekl pán té vinnice: Co učiním? Pošli svého milého syna. Snad když toho uztří, ustýdnou se.

14. Ale vinnáři uzevše jej, rozmlouvali mezi sebou, řkouce: Ten toť * jest dědic; podťe, o zabijeme jej, aby naše bylo to dědictví.

15. A vystrčilvše jej ven z vinnice, zamordovali. Což tedy učiní jim pán té vinnice?

16. Přiide a vyhladí vinnáře ty, a dá vinnici jiným. To uslyšavše, řekli: Odstup to.

17. Ale on pohleděv na ně, řekl: Co jest pak to, což napsáno jest: Kámen, kterýmž * pohrdli staví-

telé, ten učiněn jest v hlavu úhelni? *
18. Každý, * kdož padne na ten kámen, rozrazí se; a na kohož by on upadl, potřež jej.

19. I hledali přední kněží a zákonníci, jak by naň vztáhli ruce v tu * hodinu, ale báli se lidu. Nebo porozuměli, že by na ně mluvili podobností to.

20. Tedy střehouce ho, * poslali spehře, kteříž by se spravědivými činili, aby ho polapili v řeči, a potom jej vydali vrchnosti a v moc hejtmanu.

21. I otázali se ho, řkouce: Místře, víme, že právě mluvíš a učíš, a nepřítímáš osoby, ale v pravdě cestě Boží učíš.

22. Sluší-li nám daň dávati císaři, čili nic?

23. Ale porozuměv chytrosti jejich, dí jim: Co mne pokoušíte? 24. Ukažte mi peníz. Či má obraz a nápis? I odpověděl, řekl: Císařův.

25. On pak řekl jim: * Dejtež tedy, co jest císařova, císaři, a co jest Božího, Bohu.

26. I nemohli ho za slovo popadnouti před lidem, a dříve se odpovědi jeho, umlkli.

27. Přistoupivše * pak někteří z saduceů, (kteříž o odpíráníj býti vzkřísění) otázali se ho, řkouce:

28. Řkouce: Místře, * Mojižš napsal nám: Kdyby bratr něčí umřel, máje manželku, a umřel by bez dětí, aby ji pojal bratr jeho za manželku, a vzbudil sině bratru svému.

29. I bylo sedm bratří, a první pojav ženu, umřel bez dětí.

30. I pojal druhý tu ženu, a umřel i ten bez dětí.

31. Potom třetí pojal ji, též i všech těch sedm, a nezůstavše dětí, zemřeli.

32. Nejspolže po všech umřela i ta žena.

33. Protož při vzkřísění, kterého sedm jich mělo ji za manželku? 34. A odpovídaje, řekl jim Ježíš: Synové tohoto věku žení se a vdávají.

35. Ale ti, kteříž hodni jmíni budou dosáhnouti onoho věku a

1) Bibli kral. z r. 1613: blakupové.

6. Nač se to díváte? Přijdouť dřevé, v nichž nebude * zůstaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen.

7. I otázali se ho, řkouce: Místře, když se to bude mítí státi? 8. On pak řekl: Vizte, * abyšte nebyli svedeni. Nebo imozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Já jsem, a čas se blíží. Protož ne postupuujte po nich.

9. Když pak uslyšíte o válkách a různých, nestrachuje se; neboť musí to prvé býti, ale ne i hned konec.

10. Tehdy pravil jim: Povstaneť národ proti * národu, a království proti království.

11. A země třesení velká budou po místech, a hladové, a morové, hrůzy i zářakové s nebe velící.

12. Ale před tím * přede vším vzláhnou ruce své na vás, a protiviti se budou, vydávajice vás do škol o a žalářů, vodice k krátkim * a k vládarům pro jméno mé.

13. A toť se vám děti bude na svědectví.

14. Protož * složtež to v srdcích svých, abyšte se nestarali, kterak byste odpovídati měli.

15. Jáť zajistě dám vám * ústa a moudrost, kteréž nebudou moci odolati, ani proti ni ostati všickni protivníci vaši.

16. Budete pak zrazováni i od rodičů a od * bratří, od příbuzných i od přátel, a zmerdují o některé z vás.

17. A budete * v nectávisti u všech pro jméno mé.

18. Ale ani * vlas z hlavy vaší nikoli nezahyne.

19. V * trpělivosti své vládněte dříve svými.

20. Když pak * uzříte obléženy od vojska Jeruzalém, tehdy vezte, žeť se přiblížilo zkažení jeho.

21. Tehdy ti, kdož jsou v Judstvu, utíkejte k horám, a kdo u prostřed něho, vyjděte, a kteří v končinách, nevházejte do něho.

22. Neboť budou dnové pomsty, aby se naplnilo všecko, což psáno jest.

23. Ale běda těhotným a těm,

vzkřísění z mrtvých, ani se žehniti nebudou ani vdávati.

36. Nebo ani umíratí více nebudou moci, aněm * zajistě rovni budou. A jsou synové o Bohu, poněvadž jsou synové vzkřísění.

37. A že mříví vstanou z mrtvých, i Mojižš ukázal při onom křti, * když nazývá Pana Bohem Abrahamovým, a Bohem Izakovým.

38. Bůhť pak není mrtvých, ale živých, nebo všickni jsou jemu živi.

39. Tedy odpovědělse některý z zákonníků, řekl: Místře, * dobře jsi pověděl.

40. I nesměli se jeho na nic více tázati.

41. Řekl pak jim: Kterak praví Krista * býti synem Davidovým? 42. A sám David praví v * knize žalmů: Řekl Pán Pánu mému: Sed na pravici mé.

43. Až položíš nepřítele tvé podnož noh tvých? 44. Poněvadž David jeť Pánem narývá, i kteráz svj jeho jest?

45. I řekl učedníkům svým přede vším lidem:

46. Varujte se zákoníků, kteříž rádi chodí v krásném rouše, a milují pozdravování na trzích a přední stolice v školách, a prvň místo na večerích.

47. Kteríž * ztírají domy vdovské pod zámyslem dlouhé modlitby. Ti vezmou těžší odsouzení.

Almážna chudé vdovy, 5. Zkázan Jeruzaléma, i den soudný, 8. Znamení toho, 34. Naspomenutí k strážlivosti, bedlivosti a modltbě. 37. Kázání v chrámě.

A pohledy, * uzřel bohatě, c kteříž metali dary své do pokladnice. *
2. Uzřel pak i jednu vdovu chudickou, ana vpravě tam dva šarfy.

3. I řekl: V pravdě pravím vám, že vdova tato chudá * více než všickni uvřhla.

4. Nebo všickni títo z toho, což jim zbyvalo, dali dary Bohu, tato pak z své chudoby všecku živnost svou, kterouž měla, uvřhla.

5. A když někteří pravili o chrámě, kterak by kamením pěkným i okrasami ozdoben byl, řekl:

1) Bibli kral. z r. 1613: blakupové.

kteréž koji v těch dnech. Neboť bude dav veliký v této zemi, a hnev nad lidem tímto.

24. I padati budou ostrosti měce, a zimaní vedení budou mezi věsky národy, a Jeruzalém utlačen bude od pohanů, dokudž se * ne-naplní časové pohání. *K.1.1.95.

25. I budouť * znamení na slunaci a na měsíci i na hvězdách, a na zemi ssoužení národů, nevě-doucích se kam díti, když zvuk vydá moře a vlnobití. *K.12.14.10.

26. Tak že * zmrtnějí lidé pro strach a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdou na všecken svět. Nebo moci nebeské pohybovati se budou. *K.12.64.7.

27. A tehdyť * uzří Syna člověka, an se běže v oblace s mocí a slavou velikou. *Dan.7.13.

28. A když se tolo pokne diti, po-hledtež a pozdvihnetež hlav svých, proto že se přibližuje vy-koupení vaše. *Dan.7.13.

29. I povědějí jim podobnosti: Patříte na * říkový strom i na vše-cka stromová. *Mat.24.32. Mark.13.28.

30. Když se již pučí, vidouce to, sami to znáte, že blízko jest již léto.

31. Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest království Boží.

32. Amen pravim vám, že nepo-mine věk tento, až se všecko stane.

33. Nebe * a země pominou, ale slova má o nepomínou. *K.1.1.97. Mat.24.35. OMat.5.18. I.Petr.1.25.

34. Plně * se pak varujte, aby snad nebyla obtížena srdce vaše obzervstvem a oplivstvem a pečováním o tento život, a v náhle přikvačil by vás ten den. *K.13.33. Efez.5.18.

35. Nebo jako * osidlo přijde na všecky, kteréž přebývají na tváří vsí země. *I.Petr.5.2. I.Petr.5.10.

36. Protož * bděte, všelikého času modlěte o se, abyste hodni byli užití všech těch věcí, kteréž se budou diti, a postaviti se před Synem člověka. *Mat.24.42. 25. 13. 1. 18. 1. 18.

37. I býval ve dne v chrámě, uče, ale v noci vycházeje, přebý-val * na hoře, kteréž slove Oli-vetská. *K.13.1. 9. 1. 9.

38. A všecken lid na úsvitě přicházel k nómu do chrámu, aby ho poslouchal. *Mat.21.9. 10. 1. 9.

Svátek přestic, s Jidášova zráda, 7. Ve-čeře stará i nová. 24. Váda o prvotnost 21. Třebeni uředniš. 27. Příprava k utr-paní, i sačátek sjev.

Přibližoval se pak * svátek přes-nic, kterýž slove velikanoc. *II.M.12.15. Mat.26.2. Mark.14.1.

2. I hledali přední kněží i a zá-konnici, kterék by * jej vynadili; nebo obávali se lidu. *K.12.10. 11. 1. 11.

3. Tedy * vstoupil satan do Ji-dáše, přijimím lškariotského, kte-rýž byl z počtu dvanacti. *Mat.26.14. Mark.14.10. Jan.13.2. 27.

4. A on odšed, mluvil s přední-mi kněžími, a s úřednky, kte-rak by ho jim zradil.

5. I zradovali se, a smluvili s nim, že mu chci peníze dáti.

6. I slibil, a hledal příhodného času, aby ho jim zradil bez zá-stupu.

7. Tedy přišel den přestic, v kterémž zabit měl býti beránek.

8. I poslal Petra a Jana, řka: aychom jedli.

9. A oni řekli mu: Kde chceš, ať připravíme?

10. On pak řekl jim: Aj, když vycházejí budete do města, poškáf vás člověk, debán vody nesa. Jdě-tež za ním do domu, do kteréhož vejde.

11. A díte hospodári toho domu: Vzkazuje tobě Mistr: Kde jest učedlníky svými?

12. A onť vám ukáže večeradlo veliké podlážené. Tam připravte.

13. I odšede, * nalezli, jakž jim pověděl, a připravili beránka. *K.13.9. 27.

14. A když přišel čas, posadili se za stůl, a dvanacté apoštolů s * nim. *Mat.26.30. Mark.14.17. 18.

15. I řekl jim: Zádostí žádal jsem tohoto beránka jísti s vámi, pravě než bych trpěl.

16. Nebo pravimť vám, žeť ho již více nebudu jísti, ažť se naplní v království Božím.

17. A vzav kalich, a díky činiv, řekl: Vezměte jej a dělte mezi sebou.

18. Nebo pravim * vám, žeť nebudu píti z plodu vinného koře-ne, ažť království Boží přijde. *Mat.26.29. Mark.14.25. 36.

19. A * vzav chléb, a díky či-niv, lámal a dal jim, řka: To jest tělo mé, kteréž se za vás dáva. To činite na mou památku. *Mat.26.26. Mark.14.22. I Kor.11.26. 24.

20. Takž i kalich, když bylo po- mně: A s neščechenými počten jest. Nebo ty věci, kteréž spúddí o mně, konec berou. *K.12.28. 29. 30. 31. 32.

38. Oni pak řekli: Pane, až dva meče ted. A on řekl jim: Dostlí jest.

39. A vyšed, šel podlé obyčeje svého na * horu Olivovou, a šli za ním i učedlníci jeho. *Mat.26.30.

40. A když přišel na místo, řekl jim: Modlíte se, abyste nevěšli v pokušení.

41. A sám * vzdáv se od nich, jako by mohl kamenem dohoditi, a poklek na kolena, modlil se, a poklek na kolena, modlil se, *Mat.26.39. Mark.14.35.

42. Řka: Otče, chceš-li, přeneš kalich tento ode mne, ale však * ne má vůle, ale tvá staň se. *Jan.6.39.

43. I ukázal se jemu anděl s ne-be, posluje ho.

44. A jsa v boji, * horlivěji se modlil. I učiněn jest po jeho jako krupě krve tekoucí na zemi. *Jan.12.97. 31a. 57.

45. A vstav od modlitby, a při-šed k učedlníkům, nalezl je, ani spi zánutkem.

46. I řekl jim: Co spíte? Vstaňte a modlíte se, abyste nevěšli v po-kušeni.

47. A * když on ještě mluvil, aj, zástup, a ten, kterýž slouf Jidáš, jeden ze dvanacti, šel napřed, a přiblížil se k Ježíšovi, aby jej polbil. *Mat.26.47. Mark.14.48. Jan.18.3.

48. Ježíš pak řekl jemu: Jidáš, polibemim Syna člověka zrazujeť?

49. A vidouce ti, kteréž při něm byli, k čemu se chýlí, řekl jemu: Pane, budeme-liž býti mečem?

50. I udeřil jeden z nich služeb-níka nejvyššího kněze, a uřal ucho jeho pravě.

51. A Ježíš odpovědév, řekl: Ne-chtež až potud. A dotek se ucha jeho, uzdravil jej.

52. I di Ježíš tēm, kteréž přišli na něho, předním kněžím i a učedlníkům chrámu a starším: Ja-ko * na lotra vyšli jste s meči a s kvyjmi, *Mat.26.55. 56.

53. Ješto na každý den býval jsem s vámi v chrámě, a ne-dostatek měl? A oni řekli: V ni-čemž. *Mat.10.9.

36. Tedy di jim: Ale nyní, kdo mi zpřisobil Otec můj, království. *K.12.32. Mat.24.47.

89 má pytlík, vezmi, a též i mošnu; a kdož meče nemá, prodej sukni svou, a kup sobě.

37. Nebo pravim vám, že se ještě to * písmo naplniti musí na mně: A s neščechenými počten jest. Nebo ty věci, kteréž spúddí o mně, konec berou. *K.12.31. 32. 33. 34. 35.

38. Oni pak řekli: Pane, až dva meče ted. A on řekl jim: Dostlí jest.

39. A vyšed, šel podlé obyčeje svého na * horu Olivovou, a šli za ním i učedlníci jeho. *Mat.26.30.

40. A když přišel na místo, řekl jim: Modlíte se, abyste nevěšli v pokušení.

41. A sám * vzdáv se od nich, jako by mohl kamenem dohoditi, a poklek na kolena, modlil se, a poklek na kolena, modlil se, *Mat.26.39. Mark.14.35.

42. Řka: Otče, chceš-li, přeneš kalich tento ode mne, ale však * ne má vůle, ale tvá staň se. *Jan.6.39.

43. I ukázal se jemu anděl s ne-be, posluje ho.

44. A jsa v boji, * horlivěji se modlil. I učiněn jest po jeho jako krupě krve tekoucí na zemi. *Jan.12.97. 31a. 57.

45. A vstav od modlitby, a při-šed k učedlníkům, nalezl je, ani spi zánutkem.

46. I řekl jim: Co spíte? Vstaňte a modlíte se, abyste nevěšli v po-kušeni.

47. A * když on ještě mluvil, aj, zástup, a ten, kterýž slouf Jidáš, jeden ze dvanacti, šel napřed, a přiblížil se k Ježíšovi, aby jej polbil. *Mat.26.47. Mark.14.48. Jan.18.3.

48. Ježíš pak řekl jemu: Jidáš, polibemim Syna člověka zrazujeť?

49. A vidouce ti, kteréž při něm byli, k čemu se chýlí, řekl jemu: Pane, budeme-liž býti mečem?

50. I udeřil jeden z nich služeb-níka nejvyššího kněze, a uřal ucho jeho pravě.

51. A Ježíš odpovědév, řekl: Ne-chtež až potud. A dotek se ucha jeho, uzdravil jej.

52. I di Ježíš tēm, kteréž přišli na něho, předním kněžím i a učedlníkům chrámu a starším: Ja-ko * na lotra vyšli jste s meči a s kvyjmi, *Mat.26.55. 56.

53. Ješto na každý den býval jsem s vámi v chrámě, a ne-dostatek měl? A oni řekli: V ni-čemž. *Mat.10.9.

36. Tedy di jim: Ale nyní, kdo mi zpřisobil Otec můj, království. *K.12.32. Mat.24.47.

52. Ten přistoupiv ku Pilátovi, vyprosil tělo Ježíšovo.
53. A složiv je, obvinul v kmeně, a pochová je v hrobě * vytesaném, v kterémž ještě nikdy nebyl žádný pochován. *Mat.12.40.
54. A byl den * připravování, a sobola se začínala. *Mat.27.62. Jan.19.42.
55. Šedše pak také za ním * že- přiblíživ se, šel s nimi, z Galilee, pohleděly na hrob, a kterak pochováno bylo tělo jeho. *k.8.2.
56. Vrávivše se pak, připravily vonné věci a masí, aie v sobotu odpočinuly, podlé * prikázání. *1.M.30.10.

KAPITOLA 24.

Andělé svátci o vzkříšení Páně, 13. Pán sáma nejprv dvěma, 88. potom spolu shromážděným se zjevil; 49. a zaslíbení Ducha svatého, 51. bral se do nebe. Prvního pak dne po * sobotě velmi ráno šly k hrobu, nesouce vonné věci, kterýchž byly připraveny, a některé jiné s nimi. *Mat.28.1. Mark.16.1. Jan.20.1.

2. I nalezly kamen odvalený od Pána hrobu.
3. A všedše, nenalezly těla Pána Ježíše.
4. I stalo se, když ony se toho uzasly, aj, * muži dva postavili se podlé nich v rouše o sítkovoutím. *Sk.1.10. Luk.9.30.31. Jan.20.12.

5. Když se pak ony bály, a sklonily tvaří své k zemi, řekl jim: Co hledáte živého s mrtvými?
6. Neníť ho * tuto, ale vstal jest. Rozpomeníte o se, kterak mluvil vám, když ještě v Galilei byl. *Mark.16.6. Mat.16.21. Mark.8.31.
7. Řka: Že * Syn člověka musí vydán býti v ruce hříšných lidí, a ukřížován býti, a v třetí den z mrtvých vstáti. *Mat.17.22. Mark.9.31.
8. I rozpomenuly se na slova jeho.
9. A * navrávivše se od hrobu, zvěstovaly to všechno těm jedenaácti i jiným všechněm.
10. Byly pak * Maria Magdaléna a Johanna a Maria Jakobova, a jiné s nimi, kterýchž vypravovaly to apoštolům. *k.8.2.2.
11. Ale oni měli za bláznovství slova jejich, a nevěřili jim.
12. Tedy Petr vstav, běžel u zřel prostorádia, ana sama ležela. I odšel, divě se sám v sobě, co se to stalo.

30. I stalo se, když seděl s nimi za stolem, vzav chléb, dobrořečil, a lámaje, podával jim.
31. I otevřiny jsou oči jejich, a poznali ho. On pak odnesl se od nich.
32. I řekl vespelech: Zdaliž srdce naše v nás nehořelo, když mluvilvil nám na cestě, a když otvíral nám písma?
33. A vstavše v tu hodinu, vrátili se do Jeruzaléma, a nalezli shromážděných těch jedenácte, a ty, kteříž s nimi byli.
34. Ani praví: Že * vstal Pán právé, a ukázal se Šimonovi. *1.Kor.15.4.5.
35. I vypravovali oni také to, co se stalo na cestě, a kterak ho poznali v lámání chleba.
36. A když oni o tom rozmlouvali, postavil * se Ježíš u prostřed nich, a řekl jim: Pokoj vám. *Mark.16.14. Jan.20.19. 1.Kor.15.6.
37. Oni pak zhrzoživše se a přestrašeni byvše, domnívali se, že by ducha viděli.
38. I dl jim: Co se * strašíte, a proč myšlení vstupují na srdce vaše? *Mat.14.26. Mark.4.40.
39. Vizte * ruce mé i nohy mé, já zajisté jsem ten. Dotýkejte se, a mně a vizte; neboť duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte mítí.
40. A povědvě to, ukázal jim ruce i nohy.
41. Když pak oni ještě nevěřili pro radost, ale divili se, řekl jim: Máte-li * tu co k jídlu? *Jan.21.6.
13. A aj, * dva z nich šli toho dne do městečka, kteréž bylo vzdáli od Jeruzaléma honu sedesate, jemuž jméno Emaus.
14. A rozmlouvali vespelech o těch všech věcech, kteréž se byly staly.
15. I stalo se, když rozmlouvali, a sebe se otazovali, že i Ježíš, přiblíživ se, šel s nimi.
16. Ale oči jejich držány byly, aby ho nepoznali.
17. I řekl jim: Které jsou to věci, o nichž rozjímáte vespelech, jdouce, a jste smutni?
18. A odpovědvě jeden, kterémuž jméno Kleofáš, řekl jemu: Ty sám jsi z příchozích do Jeruzaléma, ješto nezvzděl, co se stalo v něm těchto dní?
19. Kterýmž on řekl: I co? Oni pak řekl jemu: O * Ježíšovi Nazaretském, kterýž byl o muž prorok, mocný v slovu i v skutku, před Bohem i přede vším lidem.
20. Totíž kterak jej vydali předmi kněží? a knížata naše na odsouzení k smrti, i ukřížovali jej.
21. My pak jsme se nadáli, * že by on měl vykoupiti Izraele. Ale nyní tomu všemu třetí den jest dnes, jakž se to stalo. *Sk.1.6.
22. Ale * i ženy některé z našich zděsily nás, kteréž ráno byly u hrobu. *Mat.28.9. Mark.16.10. Jan.20.18.
23. A nenalezše těla jeho, přišly pravíce, že také viděly andělské viděly, kteříž praví, že by živ byl.
24. I chodili někteří z našich k hrobu, a nalezli tak, jakž pravily ženy, ale jeho neviděli.
25. Tedy on řekl jim: O * něm smyslní a zpozdili srdcem k věřeni všemu tomu, což mluvívali proroci. *Gal.3.1.
26. Zdaliž * nemusil těch věcí trpěti Kristus a vřiti v slávu svou? *1z.50.6. 59.11. náel. Sk.17.9. Filip.2.7. náel. 1.Petr.1.11. Žid.12.2.
27. A počav od * Mojžíše a všech proroků, vykládal jim všechna ta písma, kteréž o něm byla. *1.M.3.16. Job.19.25. Ž.8.6. 1z.68.1. náel.
28. I přiblížili se k městečku, do kteréhož šli, a on poir se, jako by chtěl dáte jiti.
29. Ale přinutili ho, řkouce: Zůstaň s * námi, nebo se již připozdívá, a den se nachýlil. I všel, aby s nimi zůstal.
1) Biblí kral. v r. 1613: útekupově.

EVANGELIUM

PODLĚ

(SEPSÁNÍ S.) JANA.

KAPITOLA 1.

Evangelisty 15. i krátale svědectví o Pánu Kristu 37. a povolání některých učedníků.

Na * počátku bylo o Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl * * Bůh. I Jan.1.1.2. 7.10.13. *1 Jan.5.30.

2. To bylo na počátku u Boha.
3. Všecky * věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. *1.M.1.1.1. 7.33.8. Efe.3.9.

4. V něm život * byl, a život byl světlo lidí. *k.5.26. 1.Jan.4.11.

5. A to * světlo v o temnostech svítí, ale tmy ho neobsáhly. *k.5.13. 1z.60.9.

6. Byl * člověk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan. *Mat.3.1.

7. Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom světle, aby * všickni uvěřili skrze něho. *Kol.1.28.
8. Někdy on to * světlo, ale přišel, aby svědectví vydával o tom světle. *k.5.38.

42. A oni podali jemu kusu ryby pečené a plástu strdi.

43. A vzav, pojedl před nimi, a řekl jim: Tatof jsou * slova, kteráž jsem mluvil vám, jež byv s vámi: Ze se musí naplniti všechno, což psáno jest v zákoně Mojžíšově a v prorocích i v žal-mích o mně. *k.5.32. Mat.16.21. Mark.8.31.

45. Tedy otevřel jim mysl, aby rozuměli písmům.

46. A řekl jim: Takť jest psáno, a tak musil * Kristus trpěti, a třetího dne z mrtvých vstáti, *v.36. Ž.23.7. Sk.17.3.

47. A aby bylo kázáno ve jménu jeho pokani * a odpuštění hříchů mezi všemi národy, počna od Jeruzaléma. *Sk.5.31. 1.Jan.4.19.

48. Vy pak jste svědkové toho.
49. A aj, * já pošli zaslíbení Otce svého na vás. Vy pak čkejte v městě Jeruzalémě, dokudž nebudete obletěni mocí s výsosti. *Jan.14.26. 1z.26. Sk.1.4. 2.1. náel.

50. I * vyvedl je ven až do Betaný, a pozdvih rukou svých, dal jim požehnání. *Sk.1.18.

51. I * stalo se, když jim žehnal, bral se od nich, a nesen jest do nebe. *Mark.16.19. Sk.1.9.

52. A oni poklonivše se jemu, navrátili se do Jeruzaléma s radostí velikou.

53. A byli vždycky v chrámě, chválíce a dobrořečíce Boha. Amen.